

Η ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΜΕΓΑΛΗ ΠΟΛΕΜΙΚΗ ΑΝΘΡΩΠΟΚΤΟΝΙΑ !

Ο μεγαλύτερος

ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ
ΣΑΒΒΑ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗ

Ὁδὸς Ἀθηνᾶς 97 καὶ 99

Φημίζεται διὰ τὴν ἀκρίβειαν καὶ τελειότητα πάσης παραγγελίας. Ὑφάσματα ὄλων τῶν εἰδῶν καὶ ποιότητων. Ἐνδυμασίαι τοῦ τελευταίου στυμοῦ στερεόταται κατασκευάζονται ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ὑπὸ πειραμένον τεχνιτῶν. Κόπται εἰδήμονες ἐγγυῶνται ἀσφαλῶς τὴν ἐκτέλεσιν.

Τιμαὶ συγκαταβατικαὶ

ἈΝΘΩΠΩΛΕΙΟΝ

ΣΙΜΩΝΟΣ Γ. ΛΙΑΝΟΥ

ὉΔΟΣ ΠΑΤΗΣΙΩΝ—ΑΘΗΝΑΙ

Πλουσία συλλογὴ ἀνθῶν ὄλων τῶν εἰδῶν καὶ τῶν ἐποχῶν. Τιμαὶ μέτριαι. Δέχεται καὶ παραγγελίας διὰ γάμων, ἑορτᾶς, γεύματα κλπ.

ΤΟ ΚΡΟΝΙΟΝ

ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟΝ & ΜΥΡΩΠΩΛΕΙΟΝ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

58—ὉΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ—58

Πωλοῦνται ἅπαντα τὰ ἀρώματα καὶ ἔξοχος κολόνια λεμονίου καὶ λουίζης.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΜΠΡΙΣΤΟΛ

Ἐν Πέρα Κων/ούζεις

Διευθυνταί: **Ι. ΤΖΗΡΑΣ & Π. ΧΑΤΖΑΡΑΣ**

Κεῖται εἰς τὴν κεντρικώτεραν καὶ ὠραιότεραν ὁδὸν τῶν Μνηματικῶν με πολυτελεῖς αἰθούσας καὶ δωμάτια, περιποίησιν καλλίστην καὶ πρόθυμον ὑπηρεσίαν. Καθαριότης καὶ τάξις ἀμεμπτος.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΥΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΕΛΛΗΝ. ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ "ΑΥΓΗΣ ΑΘΗΝΩΝ"
ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΚΑΙ ΠΑΡΥΣΙΩΤΑΤΑ ΤΩΝ ΕΝ ΑΝΑΤΟΛΗ
ΒΡΑΒΕΥΜΕΝΑ ΔΙΑ ΚΡΥΣΟΥ ΒΡΑΒΕΙΟΥ

Τυπογραφικὰ ὄμοια ἀρίστα Μετάλλων ἀγγλικῶν Γραμματοθηκῶν νέας κατασκευῆς. Πάντα τὰ τυπογρ. ἔργα εἰς ἔκτασις (elichés) Κοσμήματα ἀρνούδι. Τυπογραφεῖαι παντὸς εἴδους καὶ μεγέθους Πληρεῖς ἔγκαταστάσεις Τυπογραφείων

Ἐκτύπων συγγραμμάτων, περιοδικῶν, Ἡμερολογίων, Δεξικῶν κλπ

ΖΗΤΕΙΤΕ τὸ Νέον Δεγματολόγιον στοιχείων κλπ. ἐνσωμάτωσιν.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: Στοιχειοχρητῆρια Ἐταιρείας Ἀυγῆς Ἀθηνῶν. Ἀποστολοπούλου. **Εἰς ΑΘΗΝΑΣ**

Θ. Ν. ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ & ΔΗΜΟΥΛΗΣ

Αἰόλου 51. (Ἐναντὶ Ἀγίας Εἰρήνης)
Ἀριθ. Τηλεφώνου 690.

Χασέδες: Τὸ κομ. Δρ. 16, 20, 22, 25, 30, 32. Ἐκαστον τεμάχιον πῆχ. 54.

Παραγωγὴ Ἀγγλίας

Πανὰ ἀλεύκαστα: 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17.

Παραγωγὴ Ἀγγλίας
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Γωνία Σωκράτους—Παρθενωγωγείου

GRAND HOTEL ABBAT

ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ

ΒΑΣ. & ΚΩΝ. ΚΑΨΗ

Ὁδὸς El-Bab-el-Bahari-Cairo

Τὸ πρῶτον τάξιον τοῦτο Ξενοδοχεῖον ἐπιπλωμένον διὰ νέων πολυτελῶν ἐπιπλῶν συνιστάται δι' οἰκογενεῖας. Εὐρίσκει δὲ τίς ἐν αὐτῷ πᾶσαν ἐπιθυμητὴν εὐμάρειαν. Ὡς δὲ ἐκ τῆς λαμπρᾶς θέσεώς του, ἥτις εὐρίσκειται εἰς τὸ κέντρον τοῦ Καΐρου, συνιστάται ἰδιαιτέρως εἰς τοὺς ταξιδεύοντας ἀντιπροσώπους ἐμπορικῶν οἰκῶν κτλ.

Ν. Ε. ΓΕΩΡΓΑΤΟΣ

ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΟΣ

ὉΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ—ΑΘΗΝΑΙ

§ § § §

Εἶναι τὸ μεγαλύτερον, τελειώτερον καὶ Εὐρωπαϊκώτερον ὑποδηματοποιεῖον τῆς Πρωτευούσης. ἔχει τὴν καλεστέραν τάξιν. Ἐπιτυχία κομψότητος γαλλικῆ πλήρης καὶ στερεότητος ἀγγλικῆ μοναδικῆ. Οὐδεὶς φεύγει δυσανεκτήμενος διότι ἐπιτυγχάνει εἰς τὴν προσαρμογὴν τελείως.

9-12 ΓΕΥΧΟΣ ΑΘΗΝΗΣ 1-15 ΔΕΠΤΕΜ.-ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1914

ΠΕΡΙΟΔ. ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ'—ΕΤΟΣ 25ον

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Μαυρομαλάκη 45

Διευθυντής—Ἐκδότης
Φ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐσωτερ. Ἀπλή ἔκδοσις	Δρ. 12
Ἐξωτερ. Ἀπλή	Φρ. 15
Ἐσωτερ. Πολυτελής	> 15
Ἐξωτερ. Πολυτελής	> 20

Ο ΛΕΥΚΟΣ ΧΕΙΜΩΝ ΕΝ ΣΚΑΝΔΙΝΑΥΓΙΑ

Ἡ ἡμετέρα χώρα δὲν ἔχει εἰς γνωρίσει τοὺς μεγάλους, τοὺς δριμυτάτους χειμῶνας, ἐκτὸς δὲ τῶν θρεϊνῶν μερῶν ἢ χιῶν ἐν ταῖς πόλεσιν ἡμῶν καὶ ταῖς χαμηλοῖς διαμερίσμασι εἶναι σπανία. Ἐπαρχίαι δὲ τινες τῆς Ἑλλάδος ἀγνοοῦσιν ἐντελῶς τὴν χιόνα. Δὲν θὰ ἦτο δὲ ὑπερβολὴ εἶναι εἴπομεν, ὅτι πολλοὶ κάτοικοι τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου δὲν εἶδον εἰσέτι χιόνας, διότι εἰς τὰ μέρη ἐνθα διαμένουσιν δὲν ἔπεσε χιὼν ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν.

Ἀπὸ τοῦ Νοεμβρίου μὲν μέχρι τοῦ Μαρτίου ἢ φθίσις κατακλιζομένη ὑπὸ συνεχῶν βροχῶν, ἡδέως ὑπνώττει. Οὔτε ὑπερβολικὰ ἀνυπόφορα ψυχρὰ ἔχομεν, οὔτε παγετοὺς διαρκεῖς.

Σχεδὸν οὐδέποτε τὰ ἐλεύθερα ὕδατα τῶν ἡμετέρων ποταμῶν, ρυάκων καὶ λιμνῶν παύουσι ν' ἀντανακλῶσι τὴν ἥσυχον ἢ ὀλίγον ἐσπευσμένην ἀνωθι αὐτῶν διέλευσιν τῶν ποικίλων νεφῶν, αἵτινα σχεδὸν πάντοτε ἐν ὥρᾳ χειμῶνος στολίζουσι τὸν γαλανὸν ἡμῶν οὐρανόν.

Ἐὰν ὁ βαρὺς ἐνίοτε καὶ ὑγρὸς ἡμῶν χειμῶν μᾶς θλίβει κάποτε καὶ στενοχωρεῖ δὲν πρέπει νὰ παραπονώμεθα, διότι ἄλλοτε ὁ χειμῶν εἶνε δριμύτατος καὶ ἀνυπόφορος. Καὶ ἐὰν τὰ πυκνὰ νέφη, γράφει εἰς γεωγράφος, ἐπιφέρουσι μελαγχολίαν, τοῦλάχιστον ἢ κίνησις τοῦ ὕδατος καὶ ἡ βαθμηδὸν προκύπτουσα χλόη καὶ αἱ πρασινώδεις ἐκτάσεις μᾶς ἀνισταθμίζουσι τὴν κακὴν πρὸς τὸν χειμῶνα ἐντύπωσιν. Οἱ δὲ χωρικοὶ ἀφ'

ἐτέρον διὰ παρομοίας ἱκανοποιήσεως καὶ ἀνεπαισθητῶν κόπων, εἰς οὓς ἐπὶ τέλους εἶθισαν ἐαυτοὺς, παρασκευάζουσι τὴν βραδείαν ἀναγέννησιν τῆς ἀνοιξέως.

Ὁ χειμῶν ἐν γένει προσπορίζει ἡμῖν πλεονασ στενοχωρίας καὶ μερίμνας ἢ πραγματικὰς ὀδύνας. Μεταβάλλει δὲ κάπως τὰς συνθήκας τοῦ βίου, ἀλλὰ δὲν τὰς ἀλλοιοῖ. Αἱ κοινωνικαὶ ὑποχρεώσεις καὶ τὰ ἀτομικὰ συμφέροντα δὲν μεταβάλλονται, ἴσως δὲ μόνον ἀναβάλλονται.

Ἐνίοτε, εἶνε βέβαιον, ἀλλὰ σπανίως ἐπέρχεται καὶ ἐδῶ βαρὺς, δριμύτατος καὶ ἀνυπόφορος ὁ χειμῶν.

Οὗτος εἶνε παρειακτός, δολειὸς παρειακτός, ὅστις προξενεῖ μεγάλας ζημίας, ἀνηκούστους ἐνίοτε συμφορὰς καὶ τὸ περὶ πλέον ἀφίνει ἡμῖν τοῖς ὅλως ἀπλοῖς καὶ ἀπαρασκευαῖς

μακρὰν καὶ ζωηρὰν τὴν ἀνάμνησιν τῆς προξενηθείσης ὑπ' αὐτοῦ καταστροφῆς.

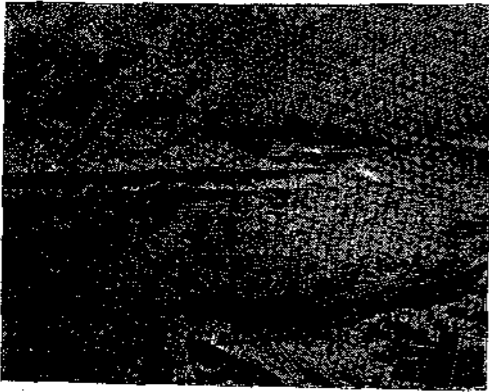
Τοιοῦτοι χειμῶνες ἀπροόπτως ἐπῆλθον τῷ 1870, τῷ 1880 κτλ. διὰ νὰ μὴ ἀνατρεξώμεν εἰς περαιτέρω.

Ἄλλ' οὔτε αἱ πρόσκαιροι χειμεριναὶ περίοδοι, οὔτε αἱ μεγάλαι καταστροφαὶ τῶν μεγαλειτέρων ἡμῶν τοιούτων ἐποχῶν δίδουσι ἰδέαν ἀσφαλῆ τοῦ Βορείου χειμῶνος, τῶν παρατεταμένων αὐτοῦ σφοδρότητων, τῆς μεγαλοπρεπειᾶς του καὶ τῆς ἐπὶ τῆς φύσεως καὶ τοῦ ἀνθρώπου ἐπε-

Εἰκ. 1η. Ὁ χειμῶν ἐν Σκανδιναυγίᾳ. Ἡ μεγαλοπρέπεια καὶ ἡ ποίησις αὐτοῦ.

νεργείας του. Ἐν Σκανδιναυία ὁ χειμὼν δὲν εἶνε ποσῶς παρείσακτος ἢ δολίως παρεισφρέων, ἀλλ' εἶνε τοῦναντίον οἰκιακὸς πλάτης, οὐτινος ἐτησίως ὑποδέχονται ἀσμένως καὶ μετὰ φαιδρότητος τὴν ἐκάστοτε ἐπάνοδόν του. Εἶναι ὁμως πελάτης τύραννος, τοῦ ὁποῦν καλῶς γνῶσκουσι τὰς ἰδιοτροπίας καὶ διαθέσεις, οὕτως ὥστε οὐδένα πλεόν ἐκπλήσσει ἢ μανιώδης, οὕτως εἰπεῖν, συμπεριφορά του καὶ ὁμοιάζει πρὸς κύριον πανί-

Εἰκ. 2^α. Ἐν τῇ προσορῇ τοῦ χειμῶνος, οἱ μύες σπεύδουσι πρὸς τὰ χειμερινὰ αὐτῶν διατήματα κατὰ μεγάλα στήφη, διερχόμενοι οὕτω ποταμούς καὶ πεδιάδας.

σχυρον, οὐτινος ἢ μακρὰ ἐπίσκεψις ἐπιβάλλει πλέον εἰς τὸν τόπον αὐτόν, εἰς τὸν πολιτισμὸν τῆς Σκανδιναυίας ἤδη καὶ ἔθιμα πολὺ διάφορα τῶν ἄλλων ἐθνῶν. Ἴδωμεν λοιπὸν πῶς ἔρχεται, πῶς φέρεται καὶ πῶς ἄγει.

Ὁ Λευκὸς χειμὼν.

Πρὶν ἢ εἰσελθῶμεν εἰς τὸ κυρίως ἡμῶν θέμα καλὸν εἶναι νὰ προτάξωμεν καὶ ὀλίγα τινὰ περὶ τῆς Σκανδιναυίας.

Ἡ Σκανδιναυία εἶναι ἡ μεγίστη τῶν χερσονήσων τῆς Ἐυρώπης, περιλαμβάνουσα τὴν Σουηδίαν καὶ Νορβηγίαν, αἰτίνες χωρίζονται διὰ τῶν Σκανδιναυικῶν Ἄλπεων ἢ Δεφρίνων. Εἶναι δὲ ἀγρία καὶ παγοσκεπῆς ὄροσειρά, διαθέτουσα αὐτὴν ἀπὸ Β. πρὸς Ν. καὶ καταλήγουσα δι' ἀποτομωτάτων κλιτύων εἰς τὸν Ἀτλαντικὸν Ὠκεανόν, τὸ πλεῖστον δὲ εἶναι παγοσκεπῆς καὶ παρουσιάζει κορυφὰς ὕψους 1,500—2,000. Δάση δὲ ἀπέραντα καλύπτουν τὰ δυπρόσιτα ταῦτα ὄρη.

Οἱ Σκανδιναυοί, ὡς γνωστόν, εἶναι δεινοὶ ναυτικοί, μεγάλοι ἐπιχειρηματίαι, ἄκρως μεμορφωμένοι καὶ ἀριστοὶ ἐπιστήμονες.

Εἰσερχόμεθα ἤδη εἰς τὸ κυρίως θέμα μας.

Εἰς ἡλικιωμένην χωρικήν Σουηδόν, ἐλθοῦσάν ποτε ἐν ὄρῳ χειμῶνος εἰς τὴν παγκόσμιον μεγαλοῦπολιν, τοὺς Παρισίους καὶ ἀπορήσασάν ἐπὶ τῇ ἀνυπαρξίᾳ χιόνων, τῇ ἐδόθη ἢ ἀπάντη-

σις, ὅτι «οἱ Παρισίοι πολὺ σπανίως βλέπουσι χιόνους» καὶ ἀνέκραξεν : «ὦ! πόσον θὰ στενοχωρηθῆτε διὰ τὴν στέρησιν αὐτὴν!»

Ἡ ἀπλοϊκὴ αὕτη γυνὴ δὲν εἴξευρε νὰ ἐξηγηθῆ περισσότερον καὶ ὠμίλησεν οὕτως. Ἄπλως μετέφρασε, χωρὶς νὰ δύναται ν' ἀναλύσῃ, αἰσθημα ἐρριζωμένον ἐν τῇ φυλῇ της, ἥτοι τὸν θαυμασμόν, τὴν ἀγάπην καὶ τὸ σέβας Ἰσως, αἵτινα οἱ Σκανδιναυοὶ τρέφουσι πρὸς τὸν λευκὸν αὐτὸν χειμῶνα, δηλ. τὸν χειμῶνα, ὅστις διαρκῶς φέρει τὴν λευκὴν στολήν του, πρὸς τὸν τακτικὸν πελάτην, ὃν ἀνέκαθεν τοιουτοτρόπως τὸν ὑποδέχονται.

Ἐν τοῖς μέρεσι τούτοις ἀναμένουσι τὴν πτώσιν τῶν πρώτων νεφάδων μετὰ τήσῃς ἀνυπομονησίας, ὅσης κατὰ τὴν ἀνοιξιν ἀναμένουσι τὰ πρώτα ἀνθ' ἢ αὐτὴ σχεδὸν ἀνυπομονησία καὶ ἐντύπωσις ἐπικρατεῖ κατὰ τὸν Νοέμβριον καὶ τὸν Μάιον.

Ὁ λευκὸς χειμὼν σχεδὸν πάντοτε προηγείται ὑπὸ χειμῶνος σκοτεινοῦ, ὕγρου, λασιώδους καὶ μελαγχολικωτέρου τοῦ ἰδικοῦ μας, καθόσον αἱ φωτεινότεραι ὥραι εἰσὶν οἱ βραχυτέρας διαρκείας.

Αἰφνης ὁμως ἡ χιών φωτίζει καὶ ἐνθαρρύνει ἅπασαν τὴν χώραν· τοῦ ψύχους δὲ ἐπερχομένου, ὁ οὐρανὸς καθαίρεται καὶ τὰ πυκνὰ νέφη ἐξαφανίζονται.

Ἐν τῇ παγετώδη ἀτμοσφαιρᾷ τὸ πᾶν ἀναλύεται ἐκ φωτός καὶ μετὰ τοῦ φωτός ἡ χαρὰ, ἡ ἐλπίς καὶ ἡ ζωηρότης ἀναγεννῶνται ἐν τῇ ἀνθρωπίνῃ καρδίᾳ.

Εἰκ. 3^α. Τὸ δένδρον τῶν Χριστουγέννων προετοιμάζεται εἰς ἑλῶς τοὺς οἴκους ἐστολισμένον διὰ παιγνίων καὶ γλυκιμάτων.

Ὁ λευκὸς χειμὼν ὁμοιάζει πρὸς μάγον, οὕτως εἰπεῖν, ὅστις θαυμασίως ἀναεῶναι τὴν ὄψιν τῶν πραγμάτων· ὀλίγα ὥραι τῷ ὄραον διὰ νὰ μεταβάλλῃ ἄρδην μίαν δλόκληρον χώραν. Χθὲς ἔτι ἡ πεδιάς ἐπεξέτεινε ὑπὸ τὰ ὄμματά μας τὴν ἀπεριόριστον μονοτονίαν τῶν ἀπεψιλωμένων ἀγρῶν της, τῶν ἐκισταμένων τεματωδῶν καὶ ἐλωδῶν διαμερισμάτων, ἐνῶ σήμερον

τὸ ἀπέραντον τοῦτο χάος ἐξηφανίσθη καταληφθὲν ὑπὸ ἰσομεγέθους λαμπροῦ τάπητος ἐκτάκτου λευκότητος. Ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ἄκρου τῆς Σκανδιναυίας μέχρι τοῦ ἐτέρου τὰ δάση, οἱ κήποι, αἱ λίμναι, οἱ ποταμοὶ παρουσιάζον θέαμα ἀηδὲς ὑπὸ ἐποψιν τάξεως, καθαριότητος καὶ ὁσφρήσεως. Ἡδὴ τὰ πάντα ἐκαλύφθησαν ὑπὸ τοῦ παμμεγέθους σαρώθρου, ὅπερ μέλλει τὰ πάντα νὰ ἐξαγγίση.

Πρὶν ἐγνωρίζωμεν ὅλας τὰς ὁδοὺς καὶ τὰ ἐξοχικὰ διαμερίσματα διὰ μέσου τῶν ἀτραπῶν καὶ ἐν τούτοις ἀνά πᾶν βῆμα ἐκινδυνεύομεν νὰ πέσωμεν ἢ καὶ νὰ περιπλανηθῶμεν. Νῦν οὐδὲν χῶρισμα μᾶς διαχωρίζει. Προσανατολιζόμεθα μόνον καὶ πορευόμεθα ὁπουδήποτε.

Ὁ ἐντὸς τοῦ δάσους περίπατός μας εἶναι θαυμάσιος, γοητευτικώτατος. Αἱ πεῦκαι καὶ αἱ ἐλάται κλίνουσι μέχρι τῆς γῆς τοὺς κλάδους των πεφορτωμένους ὑπὸ βαρέων ὄγκων χιόνος. Αἱ ὑψικόρυφα διακλαδώσεις, τὰ φύλλα καὶ αἱ κλειδώσεις παρουσιάζουσι θέαμα ἐκτάκτου μελέτης καὶ θαυμασμοῦ, ὑπὸ ἐποψιν φυσικῆς ὠραιότητος καὶ μεγαλείου. Τὰ πάντα λευχειμονοῦσιν ἐν ἀπολύτῳ νυκτερινῇ σιγῇ καὶ ἀκινήσι. Τί συμβαίνει; Ἡ μεγαλοπρέπεια τῆς φύσεως θαυμάζει ἐαυτὴν διὰ τὸ ἀπρόοπτον κατόρθωμά της! Καὶ διατί καὶ ἡ φύσις νὰ μὴ ὑπερηφανεύεται διὰ τὸ ἔργον της; Μὴ δὲν εἶναι καὶ ἡ φύσις εἰς μέγας ποιητής; (Εἰκ. 1^η).

Αἰφνιδίως ἐν τῷ μέσῳ τῆς σιγῆς ταύτης τῆς νυκτὸς ὁ οὐρανὸς πυρπολεῖται καὶ ἀναλάμπει ἐκ μυστηριωδῶν φωταυγαῶν. Εἶνε τὸ βόρειον σέλας. Ναι, τὸ βόρειον σέλας τότε ἀναφαίνεται ἐκεῖ πολύχρωμον, πολύμορφον, λαμπερὸν καὶ μεγαλοπρεπές, ἐκπέμπον ἐν τῇ ἀπεράντῳ σιγηλότητι τὴν παραδοξότεραν καὶ συγκινητικωτέραν φωταυγαίαν. Τὰ πάντα τότε ἐμψυχα καὶ ἄψυχα χρωματίζονται διὰ τῶν φαντασιασθεστέρων φωτεινῶν ἀντανανκλάσεων.

Οὕτως ἡ φύσις ἐνταῦθα ἀναφαίνεται ὅλως φαντασιόπληκτος. Καὶ ὁ χειμὼν προσδίδει εἰς τὴν χώραν ταύτην μίαν ποιήσιν ἰδανικήν, ἥτις ὁμως εἰσδύει βαθέως εἰς τὰς διανοίας καὶ ταῦτοχρόνως τὰς μεθύει. (Εἰκ. 1^η).

Ὁ χειμὼν γεννᾷ θαυμασιότητα καὶ φαντασιώδεις εἰκόνας, αἵτινες εὐρίσκουσιν ἠχῶ ἐν τῇ πραγματικότητι, οὕτως εἰπεῖν· διεγείρει δὲ καὶ τὰς ὀκνηρὰς αἰσθήσεις ἐκείνων, οἷτινες ἐκ-

λαμβάνουσιν τὰ πάντα μάταια καὶ τυχηρά. Ἐμψυχοὶ τέλος τὰς ἀπλᾶς καρδίας, ὡς φανατίζει καὶ τὰς ἐξιδιασμένας, φέρουσα αὐτὰς ἐντὸς πλαισίου δνειρώδους ἀτμοσφαιρας.

Ἄλλὰ ἡ θαυμασία αὕτη φύσις δὲν ἔχει καὶ τὰ ἄκοπά της; Ὅχι, βεβαίως, διότι τὰ πάντα ἐν τῇ οἰκονομίᾳ πεποίηται. Καὶ ἰδοῦ.

Τὸ ψῦχος εἶνε βεβαίως φοβερόν. Ἐν τῇ κεντρικῇ Σουηδίᾳ τὸ θερμομετρον κυμαίνεται ἐπὶ ὀλοκλήρους δεκαπενθημερίας μεταξὺ 20 καὶ 30 βαθμῶν ὑπὸ τὸ μηδενικὸν καὶ ἐπιμῆνας οὐδέποτε ἀνέγγεται ἄνωθι τῶν 10 βαθμῶν, βορειότερον δὲ θερμοκρασίαι 40. καὶ 50 βαθμῶν δὲν εἶνε σπάνια.

Ἐν τοιαύτῃ καταστάσει ψύχους οἱ κάτοικοι τῆς Σκανδιναυίας βαδίζουσι εἰς τὰς ὁδοὺς, προηγουμένης λευκῆς ἀχνης τῆς ἐκποῆς των. Ἐὰν δὲ εἰσελθῶσιν εἰς κατάστημά τι, ἐξαφανίζονται ἐντὸς κύματος ἐξ ἀτμοῦ προερχομένου ἐκ τῆς ἐπαφῆς τοῦ ἐσωτερικοῦ θερμοῦ ἀέρος μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ ψυχροῦ τοιούτου.

Ἐξερχόμενοι ἀμέσως κόμη καὶ γενεὶας καλύπτονται ὑπὸ κόνεως χιονώδους, οἱ δὲ μύστακες ἀκινητοποιούμενοι ἀποτελοῦσιν ἅμα ὄγκον συμπαγῆ. Ἡ ἐλαχίστη τότε πνοὴ τοῦ ἀνέμου προξενεῖ ἀνυπόφορον αἰσθητικὴν καύσιν.

Ἐν καιρῷ ἡσυχῆ ὁ ἐξενος δὲν αἰσθάνεται τὸ ὑπερβολικὸν ψῦχος, διότι ἀναπνεύει μετὰ ἡδονῆς τὸν ἀπείρως καθαρὸν καὶ ζωογόνον ἀέρα, νομίζων, ὅτι ἀναπνεύει φῶς, ἀλλὰ δὲν

προσέχει εἰς τοὺς κινδύνους! Ὁ σύντροφός σας τότε σὰς εἰδοποιεῖ, ὅτι ἡ εἰς, τὰ ὦτα καὶ αἱ παρειαί σας ἔχουν παγῶση καὶ δεόν ἐν τάχει νὰ τρέψητε αὐτὰς μετ' ὀλίγης χιόνος.

Ἄλλὰ ἀποφύγετε νὰ ἐγγίσητε μὲ γυμνωμένην τὴν χεῖρα τὸ ἐλάχιστον σιδηροῦν ἀντικείμενον, διότι τὸ δέρμα τῆς χερσὸς σας θὰ αἰμάση οἰκτρῶς. Ἐν πάσῃ χώρῃ οἱ παῖδες πλησιάζοντες τοὺς ὑελοπίνακας τῶν θυρίδων, συντρίβουν ἀκουσίως τὰς βέλους ἢ προσαρμίζουσι τὴν γλῶσσαν ἐπ' αὐτῶν. Μεγάλῃ ἀφρόσυνῃ εἶναι τοῦτο, διότι σκληρῶς τιμωρεῖται ὁ πταιστής. Δέον νὰ συντρίψητε τὴν ὑελον καὶ μετὰ πολλῆς προφυλάξεως ν' ἀποσύρτε τὴν θραυσθεῖσαν ὑελον ἐκ τῶν χαιλέων τοῦ παιδός, ἥτις ἔχει στερεῶς προσκολληθῆ ἐκεῖ.

Ἐν ἀνοικτῷ ἀέρι ἡ γλῶσσα ἐξερχομένη τῶν χαιλέων προσκολλᾷται ἀμέσως ἐπ' αὐτῶν.

Εἰκ. 4^α. Οἱ Τόμται εἰσὶν εἶδος νάνων, οἷτινες κατὰ τὴν παράδοσιν τρέφουσι τὰ ζῶα καὶ διατηροῦσι τὰς ἐπαύλεις καὶ τὰ δάση.

Ανατυχία εἰς ὄντινα τομῆσιν ἢ ἀναπανθῆ ἐπὶ τῆς χιόνος ἐν ἐξοχῇ. Ἄδυσώπητος ὕπνος τὸν καταλαμβάνει καὶ οὐδέποτε πλέον τὸν ἐγκαταλείπει.

Ὁ χειμὼν οὗτος ἀφίνει ἕλην ζωηρὰ ἐπὶ τινῶν προσώπων, ἐφ' ὧν μεταβάλλει τὴν χροιάν καὶ τὸ δέσμα. Πάντες ἐκεῖ ἄνδρες καὶ γυναῖκες φέρουσιν ἀνεξάλειπτα σημεῖα ἐπὶ τοῦ προσώπου ἐκ τῆς ἐπιδράσεως ἐπ' αὐτοῦ τοῦ μεγάλου αὐτοῦ ψύχους.

Ἐν τούτοις ὁ χειμὼν οὗτος εἶνε εὐεργετικώτατος καὶ ὑγιεστατος. Τὸ ψυχὸς ζωογονεῖ, ἐνφ πάντες προφυλάσσονται.

Ἄπειροι ἐνδείξεις προειδοποιοῦσι τὴν ἔλευσίν του. Αἱ χῆνες, οἱ ἄγριοι κύκνοι, οἱ διαμένοντες παρὰ ταῖς λίμναις ἀπέρχονται σωρηδόν. Οἱ μικροὶ νεοσσοὶ ἐγκαταλείπουν τὰ δάση. Ἐκ τοῦ βάρους τῆς Λαπωνίας αἱ ἄγριοι νῆσοι ἀποδημοῦσι πρὸς νότιον, μερικὰ δὲ ζῶα ἀλλάσσουν χρώμα καὶ πτέρωμα.

Πολὸν πρὸ τῆς πτώσεως τῆς χιόνος οἱ λαγωοὶ γίνονται λευκοί.

Εἶδος δὲ τι μυῶν ἀλλάσσουν κατοικίαν, μεταβαίνοντες εἰς θερμότερα διαμερίσματα πολυἀριθμοὶ τούτων σωρηδὸν σπεύδουσιν ἐκεῖ, οἱ δὲ κάτοικοι τῶν βορείων τούτων μερῶν μετὰ κόπου ἀποδιώκουν τὴν εἰσβολὴν τῶν μυῶν τούτων παρ' αὐτοῖς. Εἶνε ὄντως περιεργὸν νὰ βλέπῃ τις τοὺς ποντικούς διερχομένους τοὺς ποταμούς καὶ κολυμβώντας μετὰ τοσαύτης εὐκολίας. Πολλοὶ ὅμως ἐξ αὐτῶν παρασύρονται ὑπὸ τῆς ῥοῆς τοῦ ὕδατος, ἰδίως οἱ μικρότεροι καὶ ἀσθενέστεροι καὶ τὴν ἐπαύριον βλέπει τις πολυἀριθμὰ πτώματα αὐτῶν ἐπὶ τῶν ἀκτῶν. Οἱ διερχόμενοι ὅμως ἐπιπλτουν εἰς τοὺς σιτοβολῶνας, καταστρέφουσι τὴν ἐσοδείαν καὶ τὰ γεννήματα, κατατρομάζοντες ἅμα τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παῖδια. (Εἰκ. 2α)

Ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἰδοποιούμενος ὑπὸ τῆς προβλέψεως τῶν ζῶων ἐτοιμάζεται διὰ τὴν ὑποδοχὴν τοῦ χειμῶνος. Ἐκάστη οἰκία μεταβάλλεται εἰς φρούριον δυσπρόσιτον τῷ ψύχει, παντοῦ δὲ τοποθετοῦνται διπλαῖ θυρίδες με ἐρημητικὰς κλείδας, φράττοντες πᾶσαν ὄπην διὰ χάρτου ἐμβεβατισμένου ἐν κολλητικῇ οὐσίᾳ.

Β'.

Ἡ ἐστία.— Ἐορταί.— Διηγύσεις καὶ ἐπεισόδια

Ὅτι τὰ οἰκήματα προσομοιάζουσι πρὸς μικρὰ στερεὰ φρούρια ἀπρόσιτα. Καὶ ἐνφ ἔξωθεν ἢ χιὼν πίπτει καὶ ἐνίοτε συστρέφεται περιδινουμένη τυφλῶς, αἱ οἰκογένειαι συναθροίζονται ἐν τῇ χλιαρότητι τῆς ἐστίας, εὐμενεῖταις μακρῶς συναναστροφαῖς, ταῖς διασκεδαστικαῖς συνομιλαῖς καὶ τοῖς χαριτωμένοις παιγνίοις, διέρχονται τὰς ὥρας ταύτας ἡδέως.

Ἄλλο ἀμνημονεύτων χρόνων ὁ χειμὼν θεωρεῖται ὡς ἐποχὴ τῶν συναθροίσεων καὶ τῶν οἰκογενειακῶν ἐορτῶν, ἐν τῇ αὐτῇ δὲ τῆς ιστορίας, ἦτοι πρὸ δώδεκα ἕως δεκαπέντε αἰῶνων οἱ πρόγονοι τῶν Σκανδιναυῶν ἐώρταζον τρεῖς μεγάλας ἐορτάς, εἰς τὴν ἀρχὴν, εἰς τὸ μέσον καὶ εἰς τὸ τέλος τοῦ χειμῶνος. Αἱ δύο ἐξ αὐτῶν σώζονται ἔτι μέχρι σήμερον καὶ καλοῦνται ἢ μὲν ἐορτὴ τῶν Χριστουγέννων, ἢ δὲ ἐορτὴ τῆς Ἀνοίξεως.

Ἡ σειρά τῶν διασκεδάσεων ἀρχεται κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ Δεκεμβρίου, ἐορτὴν τῆς ἁγίας Λουκίας, ἣτις ἀντιπροσωπεύει παλαιὰς παραδόσεις. Κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην ἢ νεωτέρα κόρη τῆς οἰκίας ἐνδύεται λευκά, φέρει ἐπὶ κεφαλῆς στεφάνην ἐξ ἀνημμένων κηρίων καὶ ἀκολουθεῖται ὑπὸ σειρᾶς παιδίων καὶ νέων μετεμπερισμένων. Ἐκτοτε ἢ οἰκοδέσποινα δὲν ἠσυχάζει, διότι προστοιμάζει εἰδικὰ φαγητὰ καὶ γλυκίσματα, τὰ ὅποια πρέπει νὰ στολίζουσι τὴν τράπεζαν, τῆς ἡμέρας τῶν Χριστουγέννων.

Τὸ δένδρον τῶν Χριστουγέννων συνιδίεται ἐν πάσῃ οἰκίᾳ, στολίζουσι δὲ αὐτὸ διὰ σωρείας φανῶν γλυκισμάτων καὶ δώρων. (Εἰκ. 3η)

Διασκεδάζουσι περὶ αὐτοῦ ὅλην τὴν ἡμέραν· πλούσιοι δὲ καὶ πτωχοὶ λαμβάνουσι μέρος· εἶναι ἀπαραίτητον, ἵνα ἢ οἰκοδέσποινα ὀδηγῇ πάντα τὰ παῖδια καὶ κοράσια περὶ τῆς μεγάλης χύτρας, ἐν ἣ βράζει δυνατὸς ζωμὸς καὶ ἕκαστον παιδίον κατὰ σειρὰν μουσχεύει τὸν ἄρτον του ἐν αὐτῷ. Ἡ συνήθεια αὕτη εἶναι παλαιολόγη. Ἡ ἡμέρα αὕτη τῶν Χριστουγέννων καθιερωμένη ἀνεκάνθεν, θεωρεῖται ἢ μεγάλη οἰκογενειακὴ ἐορτὴ, ἣτις ἐορτάζεται μετὰ μεγάλης εὐχαριστήσεως καὶ ἐπισημότητος ἰδίως εἰς τὰ βόρεια ψυχρὰ μέρη.

Ἡ παράδοσις ἀναφέρει, ὅτι ἐν ἐκάστῃ ἐπαύλει ὑπάρχει εἰς ἢ πλείονες Τόμπται, εἶδος εὐεργετικοῦ νάνου, ἐνδεδυμένου διὰ μακρᾶς διαφθέρης, μαλλίνου σκούφου καὶ μεγάλων ὑποδημάτων. Οἱ Τόμπται οὗτοι τρέφονται τὰ ζῶα τοῦ δάσους καὶ φυλάττον τὴν οἰκίαν καὶ τὰς ἐπαύλους. (Εἰκ. 4η)

Πολλὰ ὥραια διηγοῦνται δι' αὐτούς. Εἰς διάσημος δὲ ποιητὴς ἀπηναντίσεν αὐτοὺς ἐν ἐξῶφ τινὶ ποιήματι του.

(Ἐπιτελεῖ τὸ τέλος)

ΤΑ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΑ ΑΝΑ ΤΟΥΣ ΑΙΩΝΑΣ

ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑ ΑΥΤΩΝ

Ἀνωτάτη καὶ νεωτέρα ταχυδρομικὴ συγκοινωνία.— Ἡ ταχυδρομικὴ ἐν γένει πρόοδος.

Η ταχυδρομικὴ κατάστασις ἐνὸς τόπου εἶναι καθαρῶς ἢ κοινωνικὴ πρόοδος αὐτοῦ. Ὅπου δὲ μεγάλη ταχυδρομικὴ ἐπικοινωνία, ἐκεῖ καὶ μεγάλη ἐμπορικὴ καὶ πολιτικὴ κίνησις καὶ πρόοδος. Ἡ ταχυδρ. κατάστασις χώρας τινὸς εἶναι ἐπίσης αὐτὸ τὸ κἀποπτερον τοῦ ἔθνους. Ἐντὸς αὐτῆς ἐμφαίνεται ἢ κατάστασις του.

Καὶ ὅπου δὲν ὑπάρχει ταχ. κίνησις καὶ ἀνάπτυξις, ἐμφωλεύει ὁ κώληξ τῆς καταστροφῆς καὶ ἀπονεκρώσεως τῶν πάντων.

Ἡ ταχυδρομικὴ πρόοδος ὅθεν ἀντιπροσωπεύει ἀνάπτυξιν, ἀκμὴν, κίνησιν, παραγωγὴν, εὐξίαν καὶ πλοῦτον.

Ἄλλὰ ὅποια ἢ ἀρχὴ καὶ καταγωγὴ τῶν ταχυδρομείων;

Ὡς καὶ διὰ τοὺς τηλεγράφους οὕτω καὶ διὰ τὰ ταχυδρομεῖα δέον ἢ ἀνατρέξωμεν διὰ τὴν περὶ τῆς ἀρχῆς αὐτῶν καὶ καταγωγῆς ἱστορίαν εἰς τὰς Σινικὰς, Ἰνδικὰς, Περσικὰς καὶ Ἑλληνικὰς πηγὰς.

Καθαρῶς ὅμως ἀθηντικαὶ πληροφορίαι δυστυχῶς καὶ διὰ τὸ κεφάλαιον τοῦτο δὲν ὑπάρχουν καὶ θὰ καταφύγωμεν ἀναγκαστικῶς εἰς ἀπομνημονωμένας πηγὰς.

Τὰ πρῶτα ἕλην τῆς ταχ. ἀνατακρίσεως εὐρίσκομεν ἐν Βαβυλωνίᾳ καὶ Σινικῇ ἐπὶ τῆς 13ης π. χ. ἑκατονταετηρίδος, ἐν Ἀσσυρίᾳ ἐπὶ τῆς Σεμιράμιδος, ἐν Αἰγύπτῳ ἐπὶ τῆς ἸΒ' δυναστείας, παρὰ τοῖς Πέρσαις δὲ καὶ Ρωμαίοις βραδύτερον, ὅτε ἢ ταχ. ὑπηρεσία ἐξυπηρετεῖ ἀποκλειστικῶς τὰς ἀνάγκας τῆς στρατιωτικῆς καὶ πολιτικῆς διοικήσεως.

Ὁ Ἡρόδοτος καὶ ὁ Ξενοφῶν πληροφοροῦν ἡμᾶς, ὅτι καθ' ὅλην τὴν Περσίαν ὑπῆρχον σταθμοὶ (ἄγγαρα καλούμενοι) οὓς ἐφιπποὶ ταχυδρόμοι διέτρεχον μεταφέροντες τοῦ Μεγάλου Βασιλέως τὴν ἀλληλογραφίαν καὶ ἔτι ἐπὶ Ξέρξην ὑπῆρχον ἑκατὸν ἑνδεκα τοιοῦτοι σταθμοὶ, οὓς ἐφιπποὶ ταχυδρόμοι διέτρεχον ἀπὸ τῆς πρωτεύουσος μέχρι τῆς Αἰγύπτου.

Ὁ δὲ Ξενοφῶν λέγει:

«... καὶ ἄνδρα ἐφ' ἐκάστῳ τῶν τόπων ἔταξε τὸν ἐπιτήδειον παραδέχεσθαι τὰ φερόμενα γράμματα καὶ παραδιδόναι καὶ παραλαμβάνειν τοὺς ἀπειρηκότας ἵππους καὶ ἀνθρώπους καὶ ἄλλους πέμπειν νεαλοῖς· ἐστὶ δ' ὅτε οὐδὲ τὰς νύκτας φασι ἴστασθαι ταύτην τὴν πορείαν, ἀλλὰ τῷ ἡμερινῷ ἀγγέλω τὸν νεκτερινὸν διαδέχεσθαι».

Κατὰ τὸν Ὀμηρον ὁ Βασιλεὺς τῆς Τύρυνθος Προῖτος ἀπέστειλε τὸν Βελλεραφόντην πρὸς τὸν πενθερὸν του Ἰαβάτην, Βασιλέα τῆς Λυκίας,

δοὺς αὐτῷ σήματα. «Ἄρα ἐκ τούτου ἐπιτελεῖται, ὅτι ὑπῆρχε ταχ. συγκοινωνία κατὰ τὴν μυθικὴν ταύτην ἐποχὴν μεταξὺ Τύρυνθος καὶ Λυκίας.

Ἡ ἑλληνικὴ ταχυδρομικὴ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ἑλλάδι ἐναργῶς ἀποδεικνύεται καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν συγγραμμάτων τοῦ Ἡροδότου καὶ τοῦ Ξενοφῶντος, οἵτινες ὁμιλοῦντες μετὰ θαυμασμοῦ περὶ τῆς καλῆς διοργανώσεως τῆς ταχυδρ. ὑπηρεσίας παρὰ τοῖς Πέρσαις, περιγράφουσιν αὐτὴν ὡς πράγματος καινοφανοῦς διὰ τὴν Ἑλλάδα. Ὡστε παρὰ τὴν ὁμολογίαν πάντων, ὅτι ἢ διοργανώσις ταχ. ὑπηρεσίας ἐν τῇ χώρᾳ τυγχάνει ἐνδείξις πολιτισμοῦ ἀσφαλῆς, οἱ Ἕλληνες ὑστέρησαν τῶν ὑπ' αὐτῶν καλουμένων βαρβάρων τούτων κατὰ τούτο, διότι δὲν ἠσθάνθησαν τὴν ἀνάγκην ταύτην ἀπαραίτητον, ὁσάκις δὲ παρίστατο περίστασις τις ἐκτακτοῦ ἐπέμποντο αὐτοσχέδιοι ταχυδρόμοι, ἐκλεκτοὶ διὰ τὴν ὠκυποδίαν των, οὓς ἐκάλουν ἢ μεροδρόμους. Ἐν γένει δὲ τῶν παρ' Ἕλλησι τότε, ὅσον καὶ παρὰ τοῖς Πέρσαις ἢ ταχ. ἀνάγκη παρίστατο παρὰ τῇ Διοικησεί μόνον, οὐχὶ δὲ παρὰ τῷ λαῷ, ὅστις δὲν εἶχεν ἐμπορικὴν ἀνάπτυξιν, διὰ νὰ ἐπιζητήσῃ τὰς ἐκ τῆς ταχ. συγκοινωνίας ἀπορροεῦσας εὐκολίας.

Βραδύτερον ἢ ταχυδρομικὴ συγκοινωνία ἀνεπτύχθη παρὰ τοῖς Ρωμαίοις, ἰδίως ἐπὶ Ἰουλίῳ Καίσαρος, ὅστις ἐκτὸς τῶν πεζῶν ταχυδρόμων προσέλαβε καὶ ἐφιπποὺς τοιοῦτους, ὡς καὶ ἐπὶ Αὐγούστου, ὅστις ἴδρυσεν μεγάλους σταθμοὺς διὰ τὴν στάθμευσιν καὶ μεταλλαγὴν τῶν ἵππων.

Τοὺς σταθμοὺς τούτους διεύθυνον οἱ τασιάρχες, λαμβανόμενοι ἐκ τῶν προύχοντων τῶν πόλεων, ἐπεθεώρου δὲ οἱ *regio-narii* καὶ οἱ *couriosi*. Ὁ δὲ *proefectus praetorio* εἶχε τὴν ἀνωτάτην διεύθυνσιν τῆς ταχ. ὑπηρεσίας.

Ἐπίσης ἐπὶ Αὐγούστου ἐλειτούργουν ταχ. ἄμαξαι ἐλαφραῖ, *rhedae* καλούμεναι καὶ φορηταῖ, *clabularia* λεγόμεναι· οὗτος δὲ συνεδύασε τὴν ταχ. πρὸς τὴν ἀστυνομικὴν ὑπηρεσίαν. Εἰς τοῦτο ὅμως συνετέλεσε καὶ ἢ ἀρίστη τῶν ὁδῶν συντήρησις.

Ἐνφ ὅμως ἢ ἰδιωτικὴ ἀλληλογραφία ἐπέμπτο δι' ἄλλων μέσων, συνήθως διὰ δούλων, οὐχ' ἦττον ὁ λαὸς ἐπεβαρύνετο διὰ τὰς δαπάνας τῆς ἐπισήμου ταχ. ἀλληλογραφίας. Ἐκάστη δὲ πόλις ὑπεχρεοῦτο νὰ παρέχῃ τοὺς σταθμοὺς, τὰ ὑποζύγια, τὴν τροφὴν αὐτῶν, ἔτι δὲ τὰς ἀμάξας καὶ τοὺς ὑπαλλήλους.

Οὕτω, ὡς ἀναφέρεται ἐν τῷ *Galois* καὶ ὁ Πάππας Μάρκελλος ὁ Α' 308—309 π. χ. ὑπεχρεώθη ὑπὸ τοῦ Ἀυτοκράτορος Μαξεντίου νὰ ὑπηρετήσῃ ἐπὶ 15 ἡμέρας εἰς τοὺς σταθμοὺς ταχ. σταθμοῦ ὡς ἵπποκόμος.

Πρῶτος ὁ Ἀυτοκράτωρ Νέρβας 96—98 μ. χ. ἀπῆλλαξε τὰς ἐν τῇ Ἰταλίᾳ πόλεις τῶν ταχυδρομικῶν ἐξόδων. Τὴν σπουδαιότητα ὅμως

μεταρρύθμισιν ἐπήνεγκεν ὁ Ἀδριανὸς τῷ 117—138 καὶ μετ' αὐτὸν ὁ Σεβήρος 193—211, οἵτινες ἀπήλλαξαν τοὺς ἰδιώτας σχεδὸν ἐντελῶς τῶν ἐξόδων τούτων, ἐπιβαρύναντες τὸ δημόσιον ταμεῖον.

Τοιαύτη σχεδὸν ἐν συντομίᾳ ἦτο ἡ κατάστασις τῶν ταχυδρομείων ἐπὶ Ῥωμαίων καὶ Βυζαντινῶν.

Ἡ ἐπιδρομὴ τῶν βαρβάρων κατὰ τοῦ Ῥωμαϊκοῦ Κράτους ἐξηφάνισε τὴν ταχ. ὑπηρεσίαν ταύτην, ἣν ὁμως βραδύτερον ἀνεσυνέστησε Θεοδώριχος ὁ Μέγας Βασιλεὺς τῶν Ὀστρογόθων. Ἀλλὰ εἰς Κάρολον τὸν Μέγαν ἀποδίδεται ἡ τελεία ἀναδιοργάνωσις τῶν ταχυδρομείων διὰ τῆς ἐν ἔτει 807 ἰδρύσεως ταχ. σταθμῶν καθ' ὅλην τὴν Ἰταλίαν, Γερμανίαν καὶ Ἰσπανίαν.

Ἐν Γαλλίᾳ τὰ πρῶτα Ταχυδρομεῖα ἰδρύθησαν τῷ 1464 ὑπὸ Λουδοβίκου ΙΑ'. ἀλλὰ καὶ πάλιν πρὸς χρῆσιν ἀποκλειστικῆν τοῦ βασιλέως (*pour les affaires du Roi*)

Μέχρι τῶν μέσων τῆς 16ης Ἐκατονταετηρίδος οἱ ἰδιώται δὲν ἔχαιρον τοῦ δικαιώματος τῆς ταχ. αὐτῆς συγκοινωνίας. Διὰ τοῦτο ἀπὸ τοῦ ΙΓ' αἰῶνος ἄμα τῇ ἰδρύσει τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Παρισίων ὑπὸ τοῦ Φιλίππου Αὐγούστου, ἡ ἀνάγκη τῆς διαβιβάσεως τῆς ἀλληλογραφίας τῶν φοιτητῶν πρὸς τοὺς γονεῖς τῶν καὶ τὰνάπαλιν ἐγένετο τὴν ἰδέαν τοῦ διοργανισμοῦ ἰδίως ὑπηρεσίας ταχυδρόμων. Ἡ ὑπηρεσία ὁμως αὕτη ἐξέλιπε τῷ 1577 ἐπὶ Ἑρρίκου τοῦ Γ'.

Ἐν Γερμανίᾳ ὡσαύτως κατὰ τὸν ΙΓ' αἰῶνα ὁ τεράστιος ἐμπορικὸς Σύνδεσμος *Hanseband* διοργάνωσεν ἴδια ταχυδρομεῖα:

Ἄλλ' ἡ σπουδαιότης τῶν ἰδιωτικῶν ἐπιχειρήσεων ὑπῆρξεν ἡ ἀπὸ τῶν μέσων τοῦ ΙΕ' αἰῶνος ἐν Ἰταλίᾳ κατ' ἀρχὰς ἰδρυθεῖσα καθ' ὅλην δὲ τὴν κεντρικὴν Εὐρώπην ἐπεκταθεῖσα βραδύτερον ταχ. ὑπηρεσία τοῦ οἴκου *Thurn-Taxis*, ὅστις ἐνθαρρυνόμενος διὰ προνομίων ὑπὸ τῶν ἡγεμόνων τῶν χωρῶν, ἐν αἷς εἶχεν ἐπεκτείνει τὴν εὐεργετικὴν αὐτοῦ δράσιν, ὑπῆρξεν ὁ πρόδρομος τοῦ ὅσον οὕτω καταρτισθέντος Παγκοσμίου ταχυδρομικοῦ Συνδέσμου, ἡ ἰδρυσις τοῦ ὁποίου κατήνεγκεν ἀκριβῶς τὸ τελευταῖον πλήγμα εἰς τὴν τεραστίαν ταύτην ἐπιχείρησιν, ἣτις διήρκεσε πλεόντων τριῶν ἑκατονταετηρίδων.

ὑπὸ τοῦ οἴκου τούτου ἐξεδόθησαν τῷ 1852 καὶ τὰ πρῶτα γερμανικὰ γραμματόσημα.

Κατὰ τὸν ΙΗ' αἰῶνα ὁ οἶκος οὗτος εἶχε καθαρὸν κέρδος ἐτησίως 4,000,000 φρ.

Ἐν τῇ Γαλλίᾳ ἡ ἐπιτυχία τῶν ἰδιωτικῶν ταχ. ἐπιχειρήσεων καὶ τὰ ἐκ τούτων μεγάλα κέρδη ἠνάγκασαν τὸν βασιλέα τῆς Γαλλίας, Ἑρρίκον τῷ 1575, ν' ἀναλάβῃ αὐτὸ τὸ Κράτος τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν πρὸς χρῆσιν τοῦ κοινοῦ ταχυδρομείων.

Τὰ μεγάλα εἶτα εὐρωπαϊκὰ Κράτη δὲν ἐβράδυναν νὰ μιμηθῶσι τὸ παράδειγμα τῆς Γαλλίας, δι' ὃ βλέπομεν βαθμῶδ' ἀναλαμβάνοντα τὰ Ταχυδρομεῖα, τὴν μὲν Ῥωσίαν τῷ 1630.

τὴν Ἀγγλίαν τῷ 1635.

τὴν Σουηδίαν τῷ 1636.

τὴν Πρωσσίαν τῷ 1651.

τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τῷ 1693.

τὰ Ἰταλικὰ Κράτη τῷ 1710.

τὴν Δανίαν τῷ 1711.

τὴν Ἰσπανίαν τῷ 1719.

τὴν Αὐστροουγγαρίαν τῷ 1722 κτλ.

Ἐρχόμεθα ἤδη εἰς τὰ καθ' ἡμᾶς ταχυδρομεῖα.

Ἐν Ἑλλάδι οὐδεὶς λόγος δύναται νὰ γίνῃ περὶ ταχυδρομείων ἀπὸ τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως μέχρι τοῦ ὑπὲρ Ἀνεξαρτησίας ἀγῶνος. Οἱ δὲ Τούρκοι ἀπέδωκαν εἰς τὰ ταχυδρομεῖα ζήτημα διοικητικοῦ χαρακτήρος, μολοντί ἐπέριψαν τὰς δαπάνας εἰς τοὺς ὑποδούλους.

Ἐν Πελοποννήσῳ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ΙΗ' αἰῶνος ἰδρύθησαν ὑπὸ τῶν Ἑνετῶν ταχυδρομεῖα ἑσωτερικὰ, ἐκλείψαντα ὁμως βαθμῶδ'.

Ἐπὶ τῆς Ἐπαναστάσεως ἡ Πελοποννησιακὴ Γερουσία μετεχειρίζετο ἐφίππους ταχυδρόμους πρὸς μεταφορὰν τῆς ἀλληλογραφίας. Ὁ δὲ Καποδίστριας ἄμα τῇ εἰς Ἑλλάδα ἀφίξει τοῦ κατανοήσας τὴν χρησιμότητα τῆς ταχ. συγκοινωνίας διὰ ψηφίσματος τῆς 24 7βρίου 1828 συνέστησε ταχυδρομεῖον διὰ τὴν ἀνταπόκρισιν τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν ἰδιωτῶν μετὰ τῶν κυριωτέρων πόλεων, ἦτοι τοῦ Ἀργους, τῆς Τριπόλεως, τῆς Ἐπιδαύρου καὶ τῆς Σύρου, ἐνθα ὁμοίως συνέστησε ταχ. γραφεῖα. Ἡ διανομὴ τῶν γραμμάτων διενεργεῖτο διὰ πεζοδρόμων.

Κατ' Ἀπρίλιον τοῦ 1829 ἐξεδόθη ἐν Αἰγίνῃ ὁ πρῶτος ταχυδρομικὸς Κανονισμὸς, διορισθέντος Διευθυντοῦ τοῦ Α. Λουκοπούλου, συνειστώντο δὲ ἐν ὅλῳ 11 ταχ. γραφεῖα, ὧν ἡ ἐπιστοσία ἀνετίθετο εἰς τοὺς γραμματεῖς τῶν διοικητῶν ἢ εἰς τοὺς ἀστυνόμους.

Ἡ κατάσταση αὕτη ἐξηκολούθησε μέχρι τοῦ 1833 καὶ ἐν τῷ μεταξύ ἤλλαξαν πολλοὶ διευθυνταί, ὁ κ. Α. Ἀμπελάς κατ' Ὀκτώβριον τοῦ 1829, ὁ Σ. Σκούφος κατὰ Μάρτιον τοῦ 1831 καὶ ὁ κ. Γ. Σκούφος κατ' Ἀπρίλιον τοῦ 1832.

Ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ 1834 παρατηρεῖται πρόοδος τις. Συνάπτεται σύμβασις μετὰ τοῦ τραπεζίτου κ. Φεράλδου, δι' ἧς οὗτος διατίθησεν ἑξ ἰστιοφόρα διὰ τὴν θαλασσίαν ταχ. συγκοινωνίαν τῶν κυριωτέρων λιμένων τοῦ Βασιλείου μετὰ τῶν σπουδαιωτέρων τῆς Μεσογείου κατὰ δεκαπενθήμερον, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς προόδου τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐμπορίου. Κατὰ τὴν Σύμβασιν ταύτην τὰ ἐκ τῶν ταχ. τελῶν ἔσοδα διετίθεντο ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου, τὰ δ' ἐκ τοῦ ναύλου τῶν ἐπιβατῶν, τῶν τελῶν τῶν χρηματοδεμάτων καὶ τῶν ἐμπορευμάτων ὑπὲρ τοῦ ἐργολάβου Φεράλδου.

Ἡ ἑσωτερικὴ συγκοινωνία διενεργεῖτο οὕτω, 45 ταχ. γραφεῖα συνεκοινωνοῦν μετὰ τῆς πρωτεύουσης δις τῆς ἐβδομάδος, αἱ δὲ Πάτραι μετὰ τῶν Ἀθηνῶν ἑξάκις.

Τὸ ἐπόμενον ἔτος 1835 συνεστήθη ταχ. συγκοινωνία μετὰ τῆς Πειραιῶς καὶ Κωνυπόλεως κατὰ δεκαπενθήμερον διὰ τοῦ πρώτου Ἑλληνικοῦ ἀτ-

μοπλοίου ἢ «Ἀνατολῆ» συνεστήθησαν δ' ἐπίσης ἕτερα 19 ταχ. γραφεῖα.

Μέχρι τοῦ ἔτους 1842 οὐδὲν ἄξιον λόγου ἐγένετο, ἐκτὸς τῆς ἰδρύσεως νέων τινῶν ταχ. γραφείων, ἦτοι 5 τῷ 1836, 6 τῷ 1837 καὶ 5 τῷ 1838.

Τῷ 1849 ἰδρύθη τὸ πρῶτον Ἑλληνικὸν ταχυδρομεῖον ἐν Κωνσταντινουπόλει ὅπερ καταργηθὲν τῷ 1854, ἐπανιδρύθη τῷ 1855, ἵνα καταργηθῆ τελείως τῷ 1881.

Τῷ 1857 ἰδρύεται ἡ πρώτη Ἑλλην. ἀτμοπλοία, ἣτις ἀνέλαβεν ὑποχρεωτικῶς τὴν μεταβίβασιν τῆς ἑσωτερικῆς ἀλληλογραφίας. Συναμα δὲ συνεστήθησαν ταχ. γραφεῖα ἐν Σμύρῃ, Ἀλεξανδρείᾳ, Βουκουρεστίῳ, Ἰασιῳ, Ἰβραίλᾳ, καὶ Γαλαζίῳ. Σημειωτέον, ὅτι μέχρι τοῦ ἔτους 1862 ἀντὶ γραμματοσήμου μὴ εἰσαχθέντος ἐτι μετεχειρίζοντο τὸν τύπον τῆς σφραγίδος.

Τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1862 ἐτίθησαν εἰς κυκλοφορίαν τὰ πρῶτα Ἑλληνικὰ γραμματόσημα φέροντα τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἑρμοῦ ἐξ 7 κλάσεων 1, 2, 5, 10, 20, 40 καὶ 80 λεπτῶν.

Τῷ 1874 ἡ Ἑλλὰς συμμετέχει μεθ' ἑτέρων εἰκοσι Κρατῶν ἐν τῷ πρώτῳ Διεθνείῳ ταχ. Συνεδρίῳ τῆς Βέρνης.

Καὶ ἐν ἔτει 1887 ἐνοῦται διὰ τοῦ Νόμου Α. Φ.Κ.Θ ἡ ἐν ἔτει 1859 συσταθεῖσα τηλ. ὑπηρεσία μετὰ τῆς ταχυδρομικῆς, τῷ δὲ 1892 προστίθεται αὐτοῖς καὶ ἡ τηλεφωνικὴ ὑπηρεσία.

Διὰ δὲ τοῦ Νόμου ΒΨΞΗ' περὶ ταχ. τηλ. καὶ τηλεφωνικῆς ὑπηρεσίας αἱ τρεῖς αὗται ὑπηρεσίαι διωκοῦντο ὑπὸ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς Διευθύνσεως ὑπὸ τὸν τίτλον Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν Ταχ. Τηλεγράφων καὶ Τηλεφώνων μέχρι τοῦ ἔτους 1914 ὅτε συνεστήθη διὰ τοῦ Νόμου 276 Ἐπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας, εἰς ὃ ὑπῆχθησαν αἱ ἀνωτέρω Ἐπηρεσίαι τῶν Ταχ. Τηλεγράφων καὶ Τηλεφώνων, ἡ Διεύθυνσις τῶν Δημοσίων Ἐργῶν, καὶ ἡ Διεύθυνσις τῶν Σιδηροδρόμων.

Κατὰ τὴν διαρρεύσαν εἰκοσαετίαν ταύτην προσετέθησαν οἱ θεομοὶ τῶν ταχ. ἐπιταγῶν μετὰ τοῦ ἑσωτερικοῦ καὶ ἑξωτερικοῦ τοῦ Κράτους, τῶν ταχ. δεμάτων μετὰ τοῦ ἑσωτερικοῦ καὶ ἑξωτερικοῦ ἐπίσης καὶ λίαν προσεχῶς ἐλπίζεται ὅτι θέλουσιν ἐφαρμοσθῆ καὶ παρ' ἡμῖν τὰ ταχ. ταμειντήρια καὶ ἡ ὑπηρεσία τῆς ἐγγραφῆς συνδρομητῶν εἰς Ἐφημερίδας καὶ Περιοδικὰ καὶ ἡ εἰσπραξίς λογισμῶν καὶ τίτλων.

Ἡ ταχ. συγκοινωνία ἰδίως ἀνεπτύχθη ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ παρελθόντος αἰῶνος διὰ τῶν ἀθρόων μεταξὺ τῶν Κρατῶν ταχ. Συμβάσεων καὶ τῆς ἐλαττώσεως καὶ ἀφομοιώσεως τῶν τελῶν. Ἡ δὲ ἰδρυσις τῆς Παγκοσμίου ταχ. Ἐνώσεως πολὺ συνετέλεσεν εἰς τὴν καταπληκτικὴν προαγωγὴν τῶν ταχ. γραφείων.

Ἡ Ἑλλὰς, ὡς προείπον, ἐκέκτητο ταχ. γραφεῖα ἐν Τουρκίᾳ ἀπὸ τοῦ 1849 καὶ διετήρησε ταῦτα μέχρι τοῦ 1881, ὅτε ἡ Τουρκία κατήργησε ταῦτα, ἰσχυριθεῖσα τὴν καταργησιν ὑφ' ἡ-

μῶν τῶν ταχ. γραφείων τῆς ἐν Θεσσαλίᾳ μετὰ τὴν προσάρτησιν αὐτῆς τῇ Ἑλλάδι.

Βεβαίως ἡ Ἑλλὰς δὲν ἠδύνατο ν' ἀνεχθῆ τὴν λειτουργίαν ἀλλοδαπῶν ταχ. γραφείων καὶ δὴ Τουρκικῶν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους αὐτῆς, οὐδὲν δὲ τὸ κοινὸν ὑπῆρχε μετὰ τῆς διατηρήσεως τῶν ἐν Τουρκίᾳ Ἑλλην. Ταχυδρομείων, σκοποῦντων τὴν προστασίαν τῶν συμφερόντων, πολλῶν χιλ. Ἑλλήνων κατὰ τῆς Τουρκικῆς ἀτασθαλίας καὶ τῆς παραλόγου ἀξιώσεως τῆς Τουρκίας, ὅπως διατηρηθῶσι τὰ Ὀθωμανικὰ Ταχυδρομεῖα ἐν τῇ προσταρηθείσῃ Ἑλληνικῇ χώρᾳ, ἐνθα ὀλέγιστοι Ὀθωμανοὶ διέμενον.

Ἐν τούτοις αἱ Δυνάμεις ἐδέχθησαν τὰς ἀξιώσεις τῆς Τουρκίας παρὰ τὰς διαμαρτυρίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ ἰδρυσις ταχ. γραφείων ξένων Κρατῶν ἐν Τουρκίᾳ χρονολογεῖται ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ παρελθόντος αἰῶνος. Ἡ Ἀυστρία καὶ ἡ Ῥωσία τὸ πρῶτον ἔλαβον τὸ δικαίωμα νὰ διατηρῶσιν ἰδίως ταχυδρόμους ἐν Κωνυπόλει, χάριν τῆς ἐπισήμου ἀλληλογραφίας τῶν. Μετ' οὐ πολὺ δὲ προσετέθησαν καὶ ἕτερα Κράτη, ἐπεξετάθη δὲ τὸ προνόμιον καὶ ἐπὶ τῆς ἰδιωτικῆς ἀλληλογραφίας.

Ἡ Τουρκία προσεπάθησε ἀπὸ πολλοῦ χρόνου νὰ καταργήσῃ τὰ ξένα ταῦτα ταχυδρομεῖα, ἀλλὰ δὲν τὸ κατώρθωσεν. Μόλις δὲ ἐσχάτως ὠφελήθησα ἐκ τῆς εὐρωπαϊκῆς συρράξεως κατήργησε δι' ἀποφάσεως ἐξ ἴσου τολμηρὰς καὶ ὀριστικῆς πάντα τὰ ξένα ταχυδρομεῖα.

Ἡ ταχ. ἀνταπόκρισις εἶναι ἐπικερδὴς ἢ ἐπιζημία τῇ Πολιτείᾳ; Παρὰ τισι κυβερνήσεσι ἢ ταχ. ἀνταπόκρισις φέρει κέρδη καὶ εἰς ἄλλας ζημίας, ἀναλόγως τῆς ἐκτάσεως τῆς χώρας, τοῦ πληθυσμοῦ καὶ τοῦ ἐμπορίου.

Ἐν Ἑλλάδι τὰ ἔσοδα πρὸς τὰ ἔξοδα σχεδὸν ἰσοφαρίζουν, ὑπάρχει ὁμως τὸ μέγα Κέρδος τῆς ἐπισήμου ἀλληλογραφίας, ἣτις δὲν λογίζεται ὡς μὴ ὑποκειμένη εἰς ἔσοδον.

Ἀπὸ θεωρητικῆς ἀπόψεως ἐξετάζοντες τὸ ζήτημα παρατηρεῖται, ὅτι οἱ τῆς ὀρθοδόξου Σχολῆς ὀπαδοὶ ἀποκρούοντες κατ' ἀρχὴν πάσαν τῆς Πολιτείας ἐπέμβασιν, ὑποχωροῦσι, προκειμένου περὶ τῶν ταχυδρομείων, ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ ὠφελῆται ἡ Πολιτεία. Ὁ δὲ Leroy Beaulieu, ὁ τῆς Σχολῆς ταύτης ἐν Γαλλίᾳ ἀρχηγὸς προβαίνει μέχρι καθορισμοῦ τοῦ Κέρδους τῆς Πολιτείας ἐκ τῶν ταχυδρομείων εἰς 25—50 ο/ο.

Ἐπάρχουσι βεβαίως ὑπηρεσίαι ἐπιζήμιοι διὰ τὸ Κράτος, ἀλλὰ ὠφελεῖται ἡ Πολιτεία καὶ αὕτη εἶναι ἡ ταχ. ὑπηρεσία.

Ἀπὸ τῶν μέσων τοῦ παρελθόντος αἰῶνος παρατηρεῖται τάσις τῶν πεπολιτισμένων Κρατῶν πρὸς ἐλάττωσιν τῶν ταχ. τελῶν καὶ εἰς τινα ἐξ αὐτῶν ἐπικρατεῖ τὸ δεκάλεπτον τέλος, ἐν δὲ τῇ Ὀλλανδίᾳ τὸ πεντάλεπτον. Διὰ τούτου ἐξυπηρετεῖται κάλλιον τὸ ἐμπόριον, ἐπέρχεται δ' ἀφ' ἑτέρου αὐξήσις τῶν ἔσόδων.

Ἄλλ' ἡ ἐλάττωσις ἐνίοτε ζημίαν ἀντὶ κέρδους ἐπιφέρει, ὡς συνέβη εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ἣτις ἐλατ-

τώσασα τὰ τέλη τῆ 1840 ἀπὸ 7 pence εἰς 1, ἀπώλεσεν ἐντὸς ἐνὸς ἔτους πλέον τοῦ ἐνὸς ἑκατομμυρίου λιρών καὶ τοῦτο διότι ἡ διαφορά ἦτο μεγάλη καὶ ἡ ἀλληλογραφία σπανιώτατα διπλασιάζεται ἐπομένως, ἐὰν τὰ τέλη ἐλαττωθῶσι πλέον τοῦ ἡμίσεως, ἡ ζημία ἔσται προφανής.

Ἡ παρ' ἡμῖν γενομένη ἐσχάτως ἐλαττώσις τῶν ἐσωτερικῶν τελῶν ἀπὸ 20 λεπτά εἰς 10 λεπτά δὲν ἐπέτυχεν ἀπὸ ταμειυτικῆς ἀπόψεως, ἀκριβῶς ἕνεκα τοῦ ἀποτόμου τῆς ἐλαττώσεως, θὰ ἦτο δὲ μεγαλειτέρα, ἐὰν μὴ ἡ ἀπὸ τοῦ 1900 ἐλαττώσις τοῦ τέλους τῶν βραχειῶν ἐπιστολῶν εἰς 10 λ. ὡν ἐγένετο μεγάλη χρῆσις εἶχεν ἤδη ἐπιφέρει ἔμμεσόν τινα, οὕτως εἰπεῖν, ἐλαττωσάντων τελῶν ἔκτοτε. Ἐπομένως διὰ τῆς εἰσαχθείσης μεταρρυθμίσεως, ἐλαττωθείσης τῆς χρήσεως τῶν βραχειῶν, ἠξήθη ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπιστολῶν.

Ὅποσδήποτε εὐχάριστον εἶνε, ὅτι ἠδυνήθημεν νὰ παρακολουθήσωμεν, ὡς πρὸς τὸ κεφάλαιον τοῦτο, τὰ πεπολιτισμένα Κράτη.

Συγκρίνοντες δὲ ἤδη τὰς εἰσπράξεις τοῦ ἔτους 1910, ὅτε εἰσπράττομεν 20 λεπτοῦ γραμματόσημον, πρὸς τὰς τοῦ πρώτου ἔτους τοῦ 1911 τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ 10 λεπτοῦ τέλους καὶ συμπεριλαμβανόντες τὰς ἐπὶ τῶν ἐνοσήμων εἰσπράξεις, τὰς ἔχουσας σχέσιν μετὰ τὴν μεταρρύθμισιν, ἴτοι τὰς κλάσεις τῶν γραμματοσήμων 5, 10, 20 καὶ 40 λεπτ. ἔχομεν μείωσιν εἰσπράξεων κατὰ τὸ α' ἔτος 225 χιλ. Ἐντυχῶς ὁμῶς εἶχομεν κατὰ τὸ ἔτος 1911 ἑκδοσῶν νέου τύπου γραμματοσήμων, ὅτε, ὡς εἶκος, ἐπῆλθεν αὐξήσις τῶν εἰσπράξεων, ἕνεκα τῶν ὑπὸ τῶν γραμματοσυλλεκτῶν γενομένων ἀθροῶν ἀγορῶν.

Τὰ ταχ. τέλη ἄλλοτε ἐποικίλλον ἀναλόγως τῆς ἀποστάσεως, τοῦ βάρους καὶ τοῦ περιεχομένου ἀντικειμένου. Βαθμηδὸν ὁμῶς, πυκνωθεισῶν τῶν συγκοινωνιῶν καὶ τῶν μέσων τῆς μεταφορᾶς, σημαντικῶς ἐμειώθησαν βαθμηδὸν καὶ ἐτι μᾶλλον θὰ μειωθῶσι τὰ ἐξωτερικὰ τέλη. Ἐν τούτοις Κράτη τινὰ, ὡς καὶ ἡμεῖς, διετηρήσαμεν τὴν διατίμησιν τοῦ βάρους καὶ τὸ εἶδος τοῦ περιεχομένου.

Πρὸ τῆς ἐπινοήσεως τοῦ γραμματοσήμου, τῆ 1840, τὰ τέλη κατεβάλλοντο ὑπὸ τοῦ παραλήπτου, τοῦτο ὁμῶς μεγάλως ἐδυσχέρανε τὴν ἀνταπόκρισιν, διότι ἦτο μέτρον ἀδικον, δεδομένου, ὅτι ὁ ποιούμενος ἐναρξῶν τῆς ἀλληλογραφίας εἶναι καὶ ὁ ὑπεύθυνος καὶ ὁ κυρίως ὠφελούμενος καὶ οὐχὶ ὁ παραλήπτης τῆς ἐπιστολῆς, ὅστις διατελεῖ ἐντελῶς ἐν ἀγνοίᾳ καὶ τίς τῶ ἀπευθύνει τὴν ἐπιστολὴν καὶ τί τῶ γράφει. Ἄλλως τε καὶ συμφύρον τοῦ Ταχυδρομείου εἶνε νὰ προκαταβάλλονται τὰ τέλη, πρὸς ἀποφυγὴν καταχρήσεων καὶ ἐξελέγξεων, ἐν ἧ περιπτώσει ἀπόλλυνται ἢ κλέπτονται ἐπιστολαὶ καὶ ἀρνήσις τοῦ ἀποδέκτου νὰ πληρῶσιν βαρὺ τέλος, ὡς μάλιστα διετιμῶντο τότε αἱ ἐπιστολαί. Ἐκ τούτου πολλὰ ἀτοπα συνέβαινον, ἐξ ὧν θ' ἀναφέρωμεν δύο μόνον ἀνέκδοτα, ἅτινα πλήρως δικαιολογοῦσι τὴν ἄρσιν τοῦ μέτρον τῆς καταβολῆς τοῦ ταχ. τέλους μετὰ τὴν παραλαβὴν τῆς ἐπιστολῆς.

(Ἐπιτετα συνεχῆς)

ΤΑΚΗΣ ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

Μέλος τοῦ Πανελληνίου Ἀθλητικοῦ Συλλόγου.

Βραβευθὴς εἰς τοὺς Ὀλυμπιακοὺς

καὶ ἄλλους ἀγῶνας.

Ἀποθανὼν τῆ 23 Σεπτεμβρίου 1914.

Γοργὰ ὁ Χάρος ἔτρεξε,
Τὸ νῆμα τῆς ζωῆς τοῦ νεοῦ
νὰ κόψῃ

Καὶ τώρα κοιτάται νεκρὸς!

Στὸ μνῆμα τὸ νεόσκαπτου

Χωρὶς μελιὰ, χωρὶς ζωὴ

χλωμὸς τὴν ὄψιν.

*

Τὸ κυπαρίσσι ἔγειρε...

Μὰ ἡ σκιά του ἀπλώνει

Εἰς τῆς νυκτὸς τῆ σιγαλιᾶ

μιὰ λέξι μόνη

*

Ὅσοι ποτὲ γνωρίσουνε,

Τῆς μάνας σας τὴν ἀγκαλιά,

Χύσατε δάκρυα θερμὰ

Καὶ σὺ μανοῦλά βου γλυκειὰ

μή με λησμόνει!

Γιατὶ ἐδῶ ἴστα σκοτεινὰ

Ἐσὲ θυμοῦμαι μόνη...

Σεπτέμβριος 1914.

ΣΟΦΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΟΥ

ΑΠΟ ΤΑΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΑΓΑΠΗΣ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Καθόμαστε στὴν ἀκροποταμιὰ πού ἦταν γεμάτη ἀπὸ ἀγριολούλουδα καὶ χαμόκλαρα καὶ βλέπαμε τὸ γάργαρο καὶ καθάριο νερὸ πού ἔτρεχε ἀσταμάτιστο, τὸ νερὸ τοῦ ποταμοῦ. Ὁ ἥλιος τὴν ὥρα κείνη ἔγερε πρὸς τὴ δύση του. Πίσω ἀπ' τ' ἀντικρινὰ βουνὰ στὸν ὀρίζοντα κἀτι χρώματα κόκκινα σὰν φλόγες καὶ ξανθὰ ἦταν ἀπλωμένα. Γύρωθὲ μας ὁ κάμπος ὁ πρασινοστόλιτος ἀπλώνονταν ἀτέλειωτος καὶ πέρα μακριὰ κατὰ τῆς ἄκρας τῶν βουνῶν κἀτι χωριδάκια μετὸς δλοάσπρους μιναρέδες τῶν—τουρκοχώρια βέβαια—λαμποκοπούσανε στὸ ὑστερνὸ τοῦ ἡλιοῦ φῶς.

Ἐξαφνα ἀπὸ κάπου ἐκεῖ κοντὰ ἀκούσθηκε ἓνα τραγουδί, ὄχι βέβαια κανένα ἡρωικὸ γιὰ τὴν πατρίδα, ἀλλὰ τῆς ἀγάπης τραγουδί, ἀνοστο καὶ ἐλεεινὸ σὰν μοιρολόγι. Ὅλοι γυρίσαμε νὰ ἴδουμε. Ἐνας νέος, πολεμιστῆς κί' αὐτός, τραγουδοῦσε. Καὶ ἔβγαине τὸ τραγουδί του αὐτὸ ἀπὸ μέσα του ἀνόμεχτα, με μιά φωνὴ ἀδύνατη κἀπως καὶ βραχνή, σὰν φωνὴ φωνογράφου, πού κόβονταν σὲ κάθε σχεδὸν λέξι, σὰν νὰ τὸν ἐσφιγγε κανεὶς ἀπ' τὸ λαρύγγι. Κί' ἀφοῦ ἔπαυε γιὰ λίγο μόνον, ὡς πού νὰ πάρη φαίνεται ἀνάσα, ἀρχίζε πάλι τὸ ἴδιο τραγουδί, με τὸν ἴδιο τόνο ὅπως πρῶτα, με τὸ ἴδιο παράπονο:

Ὅπου κί' ἂν πάω ἀγάπη μου πάντα δικὸς σου θάμαι
Καὶ στὸν πόλεμον τῆ φωτιὰ ἐξένα θὰ θυμῶμαι.

—Τὶ νάχη αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος, ἐψιθύρισα, καὶ λέει αὐτὸ τὸ τραγουδί;

—Τὶ νάχη; μ' ἀπαντᾶει κάποιος ἄλλος ἐκεῖ κοντὰ μου, πάσχει... ἀπ' ἀγάπη!

— Ἀπ' ἀγάπη;

—Ναί! καὶ τὸ τραγουδί αὐτὸ τὸ λέει γιὰ τὴν ἀγάπη του.

— Πῶς τὸ ξέρεις;

— Πῶς δὲν τὸ ξέρω· εἶναι χωρικός μου.

— Μὰ καλὰ καὶ θυμᾶται καὶ δῶ ἀκόμα τὴν ἀγάπη του, ἐδῶ στὸν πόλεμον; Δὲν νοιώθει ὁ δυστυχισμένος ἄνθρωπος πῶς δῶ πέρα πού βρισκόμαστε ἡ ἀγάπη δὲν ἔχει καμμιά θέσι καὶ πῶς τὸν καθένα ἀπὸ μᾶς τὸ περιμένει ἀπὸ στιγμὴ σὲ στιγμὴ ὁ θάνατος;...

— Νὰ ὅμως αὐτὸς πού δὲν ξεχνάει καὶ δῶ ἀκόμα τὴν ἀγάπη του.

— Ἐχει καμμιά π' ἀγαπάει;

— Ἐχει μιὰ κοπέλλα στὸ χωριό, μιὰ πανύρρη κοπέλλα.

— Κί' αὐτὴ τὸν ἀγαπάει;

— Ἀμ' πῶς δὲν τὸν ἀγαπάει! Τὴν ἡμέρα μάλιστα πῶμαθε πῶς ἔφευγε αὐτὸς γιὰ τὸν πόλεμον, πῆγε νὰ πεθάνη ἀπ' τὸν καῦμό της...

Ἐδῶ ἡ συζήτησι ἐσταμάτησεν. Ἐγύρισα γιὰ μιὰ στιγμὴ κί' ἐκύττασα τὸν ἐρωτοχτυπημένο πολεμιστῆ. Μοῦ φάνηκε χλωμὸς κί' ἀδυνατισμένος, ἴσως ὄχι ἀπ' τὶς κακουχίες τοῦ πολέμου, ἀλλὰ ἀπ' τὴν ἀγάπη πού ἔπασχε. Καὶ σκέφθηκα πῶς αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος θὰ ἐπιθυμοῦσε χίλιες φορές περισσότερο ἀπὸ μᾶς τοὺς ἄλλους νὰ μὴν πάθαινε τίποτε στὸν πόλεμον, μόνον καὶ μόνον γιὰ τὴν ἀγάπη του...

Ἀλλὰ κί' αὐτὴ με πόση ἀνυπομονησία βέβαια θὰ πρόσμενε νὰ τὸν δεχθῆ στὴν ἀγκαλιά της, ὅταν αὐτὸς γύριζε—ἀν γύριζε—στὸ χωριό τους. Καὶ πόσες φορές δὲν θάλαβε τὴ φροντίδα νὰ μάθῃ, ἀν ὁ καλὸς της ζούσε καὶ πόσες φορές δὲν θὰ τὸν εἶδε στ' ὄνειρό της μέσα στὴ φωτιὰ καὶ τὴν ἀντάρτα τοῦ πολέμου νὰ πολεμᾷ με τοὺς ἐχθρούς καὶ μέσα σ' ὅλα ἐκεῖνα τὰ κακοπάθηματα καὶ τῆς δεινῆς περιπέτειας, πού ἔχει ὁ πόλεμος καὶ δὲν θὰ τὸν ἐσυμπόνεσε ἡ ψυχὴ της...

Τὶ κάνει τέλος πάντων αὐτὸς ὁ πειρασμός, αὐτὴ ἡ ἀγάπη!... Καὶ στὴς ποῖο δεινῆς περιστάσεως, ὅπως εἶνε ὁ πόλεμος, δὲν ἀφίνει τὸν ἄνθρωπο ἡσυχῶ. Ἐννοεῖ πάντα νὰ τὸν πειράζῃ..

*

Ὁ ἥλιος κρύφθηκε πίσω ἀπ' τὸ ἀπειρο. Ἀρχισε πλέον νὰ βραδυάζῃ. Τὰ πουλιὰ ἔπαυσαν κί' αὐτὰ τὶς φωνές τους καὶ πέταξαν στίς φωλιές τους ἐπάνω στα δένδρα. Ὅλα δὲ βουβάθηκαν γύρω. Μόνον τὸ νερὸ τοῦ ποταμοῦ ἀκούονταν πού μουρμούριζε ἀδιάκοπα καὶ τὸ ἄχαρι τραγουδί τοῦ πολεμιστῆ πού τραγουδοῦσε ἀπὸ μακριὰ ἐκεῖ στα ξένα τὴν ἀγάπη του...

Χ. Δ. ΚΟΥΤΣΦΑΡΗΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΙΟΝ

Ἡ γυμναστικὴ τῶν δακτύλων

Διὰ τῶν δακτύλων τῶν χειρῶν μας δυνάμεθα νὰ ἐκτελέσωμεν διαφόρους διασκεδαστικὰς ἐξασκήσεις, πράγματι δυσκόλους ἐν ἀρχῇ, ἀπαιτούσας δὲ ἐξάσκησην ἀρκετὴν. Πολλοὶ γέλωτες καὶ

εὐθυμία διασπείρονται ἐν ταῖς συναστροφαῖς, ὅταν οἱ πλείστοι τῶν παρευρισκομένων νομίζοντες εὐκολοτάτην τὴν παιδιὰν ταύτην ἐπιχειρήσωσι τὰς διαφόρους αὐτὰς κινήσεις τῶν δακτύλων.

Ἡ ὑπ' ἀριθμ. 1 θέσις φαίνεται ὡς εὐκολωτέρα. Καὶ ὅμως, ἂν ἐφαρμόσωμεν τοὺς δακτύλους ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν μας, φροντίζοντες, ὥστε οἱ μέσοι δάκτυλοι νὰ μένωσι συνεσφιγ-

μένοι ὁ εἰς ἐπὶ τοῦ ἄλλου, ὡς δεικνύται ἐν τῷ σχήματι, θὰ ἴδωμεν, ὅτι δυνάμεθα εὐκόλως νὰ ἀποχαρίζωμεν τοὺς μικροὺς δακτύλους, τοὺς δείκτας καὶ τοὺς ἀντίχειρας, ἀλλὰ δὲν δυνάμεθα νὰ χωρίσωμεν καὶ τοὺς δακτυλιώτας χωρὶς νὰ διασπάσωμεν καὶ τοὺς συνεσφιγμένους μέσοις.

Τὸ σχῆμα 2 παριστᾷ ἄλλην ἀσκήσιν, δι' ἧς θὰ προσπαθήσωμεν νὰ κρατῶμεν συνηγμένους τὸν μείζονα μετὰ τοῦ δείκτου ἀφ' ἐνός, τὸν δακτυλιώτην μετὰ τοῦ μικροῦ ἐξ ἄλλου καὶ νὰ κινῶμεν τὰς δύο ταύτας ὁμάδας, πότε συνενοῦντες καὶ πότε διαχωρίζοντες ταύτας.

Ἀναμφιβόλως ἐλάχιστοι ἐκ τῆς συναστροφῆς θὰ κατορθώσωσι τοῦτο εὐκόλως.

Τὸ σχῆμα 4 δεικνύει τὸ ἐξῆς πείραμα. Νὰ κατορθώσωμεν, ὥστε κρατοῦντες τὴν παλάμην ἀνοικτὴν καὶ τοὺς δακτύλους ὅλους τεταμένους, νὰ κλίνωμεν εὐχερῶς μόνον τὸν μικρὸν δάκτυλον. Μετὰ μακρὰν μὲν ἐξάσκησιν, θὰ κατορθώσωμεν τοῦτο διὰ τῆς δεξιᾶς χειρός, ἀλλὰ διὰ τῆς ἀριστερᾶς ἴσως εἶναι ἀκατόρθωτον.

Τέλος τὸ 3ον σχῆμα εἶναι καὶ τὸ πλέον δυσκατόρθωτον, δηλαδὴ πῶς κρατοῦντες ἀκινήτους τὰς φάλαγγας τῶν δακτύλων νὰ κατορθώσωμεν νὰ κινήσωμεν τὴν ἄκρην μόνον τῆς τελευταίας φάλαγγος. Τὸ πείραμα γίνεται ἐπὶ ἐνός ἢ καὶ περισσοτέρων δακτύλων.

* ΟΦΕΛΙΜΟΙ ΓΝΩΣΕΙΣ *

Θεραπεία τοῦ ἐμφυσήματος μετ' ἀσθματος καὶ χρονίας βρογχίτιδος.

Πρόκειται περὶ περιπτώσεως λίαν συχνῆς, παρεχούσης δυσχερείας τινας ἐν τῇ πράξει. Ἐνεκα τούτου ἐσκέφθημεν, ὅπως ὑποδείξωμεν τοῖς ἀναγνώσταις ἡμῶν τὴν ἀκολουθητέαν πορείαν καὶ μεθοδὸν ἐν τῇ θεραπείᾳ τῆς παθήσεως ταύτης, οἷαν παρέχει ὁ καθηγητὴς Alb. Robin.

Καὶ ἐν πρώτοις ἀναγκαίως ἔχει, ὅπως διακριθῇ ἡ θεραπεία τοῦ παροξυσμοῦ καὶ ἡ θεραπεία τοῦ ἐμφυσήματος.

Ὁ παροξυσμὸς συνήθως ἀναχαιτίζεται δι' ἐνέσεως ὑποδόριου μορφίνης. Ἐν πάσῃ ὁμως περιπτώσει δέον, ἵνα χορηγῶνται ἀσθενεῖς δόσεις καὶ ἀποφεύγηται ἡ ἐξίς τοῦ φαρμάκου. Συνέστησαν δὲ εἰσπνοὰς πυριδίνης, ἰωδιούχου αἰθυλίου, ὑποκαπνισμοὺς στραμμωνιούχους, ὧν φέρεται πληθὺς εἰδικότητων, σιγαρέττα εὐθαλίας κλπ.

Ἐσχάτως ἐδοκιμάσθη μέθοδος συνισταμένη εἰς ψεκασμοὺς ἐνδορινικούς διὰ μικροῦ ψεκαστήρος

μετὰ ρινικοῦ στομίου. Ἡ χρησιμοποιουμένη δὲ φαρμακευτικὴ σκευασία πρὸς τοῦτο συνηθέστατα ἐστὶν ἡ ἀκόλουθος, ὀφειλομένη εἰς τὸν ἱατρὸν Bertram :

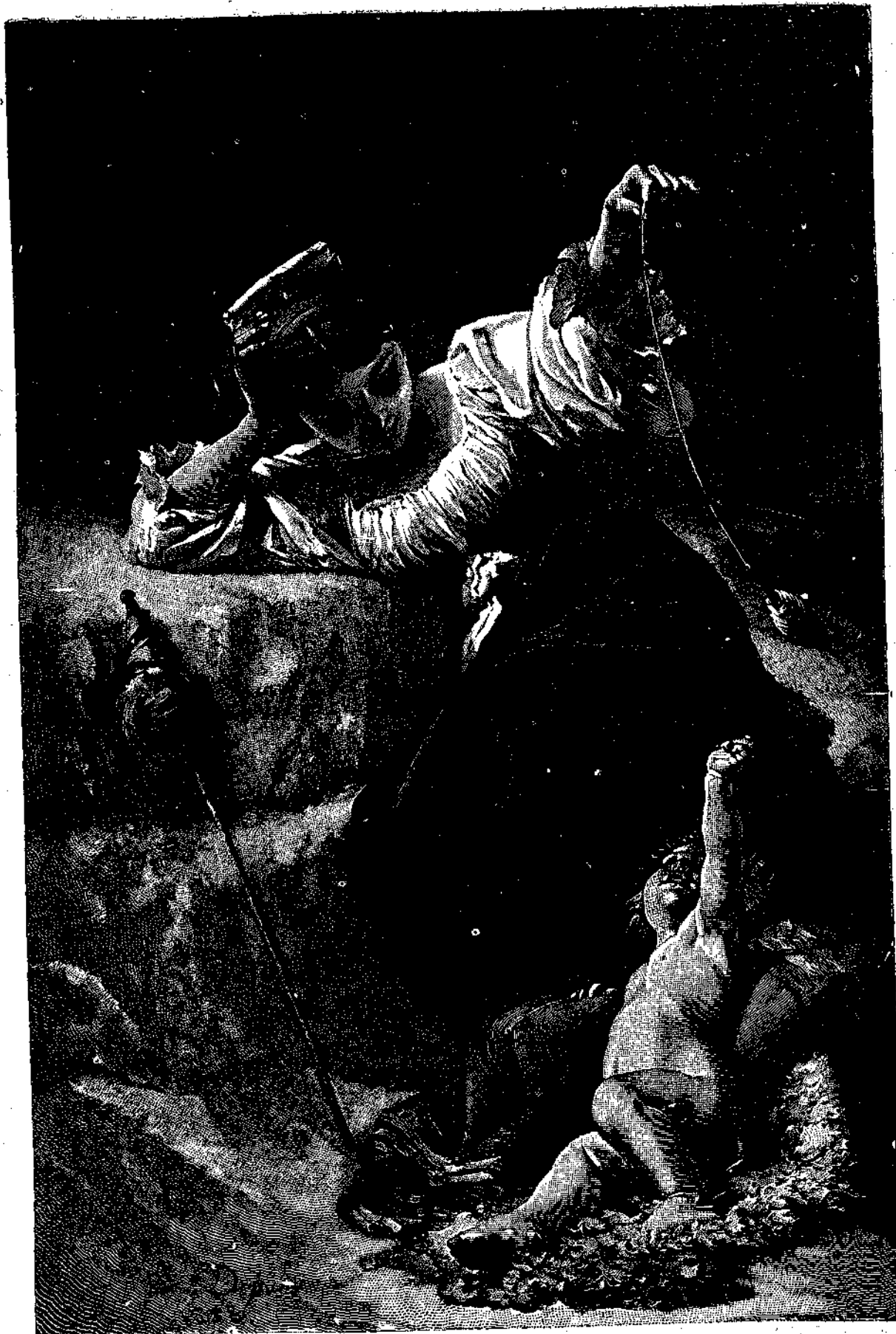
Sulfate d' atropine	0.15
Nitrate de soude	0.60
Glycerine	2.0
Eau distillée	q. s. pour 15.0

Ἐν τῶν μειονεκτημάτων τῆς σκευασίας ταύτης ἐστὶν ὅτι αὐτὴ δύναται νὰ κατασταθῇ τοξικὴ καὶ ὁ πάσχων νὰ καταχρασθῇ τοῦ φαρμάκου.

Πρὸς θεραπείαν τοῦ ἐμφυσήματος ἐν τοῖς μεσοδιαστήμασι τῶν παροξυσμῶν δυνάμεθα διακρίναι τὰς δύο ἀκόλουθους περιπτώσεις : Ὁ πάσχων ἐστὶ δυσπνοιὸς καὶ ἀδυνατεῖ ἀποχρέμπεσθαι. Γίνεται προσφυγὴ εἰς τὸ πολύγαλα, τὸν κέρμητα, τὸ βάμμα τῆς λοβελίας :

Decoction de polygala	100.0
Teinture de lobelia	à à 25.0
Teinture d' opium camphrée	
Iodure de potassium	8.0

Λαμβανέσθωσαν ἀνὰ δύο κοχλιάρια δι' ἡμέρας κατὰ τὰ δύο κύρια γεύματα.

* ΤΟ ΧΑΡΜΑ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ *

Η ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΩΝ ΜΥΩΝ ΜΥΙΩΝ & ΚΑΝΘΑΡΩΝ

Τῇ ἀληθείᾳ ὁ ἄνθρωπος κατέστη πολὺ ἀπαιτητικὸς ἐν ταῖς οἰκονομίαις τῆς φύσεως καὶ παρὰ φύσιν κάπως καὶ κυρίαρχος αὐτῆς. Ἀρκεῖ δὲ νὰ τῷ ἀρέσῃ, νὰ θέλῃ ἢ καὶ ἀπλῶς νὰ ἐπιθυμῇ τι καὶ ἀμέσως τὸ καταλαμβάνει καὶ τὸ καταστρέφει, εἴτε διὰ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς τροφή του, εἴτε νὰ τὸ μεταβάλῃ εἰς ἐπιπλόν του, εἴτε καὶ διὰ νὰ τὸ ἐξαφανίσῃ ὡς βλαβερὸν, χωρὶς νὰ δίδῃ λόγον εἰς τὸν πλάστην του καὶ χωρὶς νὰ γνωρίζῃ, οὔτε καὶ νὰ ἐννοῇ τὴν χρησιμότητά του ἐν τῇ μεγάλῃ οἰκονομίᾳ τῆς Φύσεως.

Διὰ νὰ μὴ ἐκταθῶμεν πολὺ, δηλαδὴ εἰς πολλὰ εἶδη ζῶων, τὰ ὁποῖα ἀνεκάθεν καταστρέφει, χωρὶς νὰ τῷ χρησιμεύουν τουλάχιστον διὰ τι καὶ τότε θὰ ἦτο συγγνωστός κάπως, θὰ περιορισθῶμεν εἰς ὀλίγα ἐπὶ τοῦ παρόντος, εἰς τὴν καταδίωξιν τῶν ὁποίων ἀνεκάθεν καὶ συστηματικῶς προβαίνει, ἀνεξελέγκτως ὅλως καὶ ἀνεξετάτως, ὡς κατὰ τῶν μυιῶν, ποτικῶν καὶ κανθαρίδων.

Διατὶ ἡ καταδίωξις καὶ ἐξόντωσις αὐτῶν ἐκ τοῦ προσώπου τῆς γῆς, ἀφοῦ ἀγνοοῦμεν διατὶ ἐπλάσθησαν; Διότι δὲν χρησιμεύουν, τούναντίον δὲ βλάπτουν καὶ εἶνε ἀκάθαρτα καὶ ἀνιάρᾳ τὰ ζῶα ταῦτα, διατείνονται.

Καὶ πῶς γνωρίζομεν τοῦτο, ἡμεῖς οἱ ἄνθρωποι; καὶ εἴμεθα ἄρα ἀνώτεροι τῆς φύσεως, ἥτις τὰ ἐπλάσεν ἐπὶ σκοπῷ βεβαίως καὶ ἐξακολουθεῖ ἀενάως πλάττουσα καὶ πολλαπλασιάζουσα αὐτά, ἐνόσω ὑπάρχουν καὶ ἄνθρωποι ἐπὶ τῆς γῆς;

Ἡ φύσις καὶ ὁ δημιουργὸς αὐτῆς, παραδεχόμεθα πάντες, ὅτι ἐπλάσεν τὰ πάντα χάριν τοῦ ἀνθρώπου καὶ διὰ τὰς ἀνάγκας καὶ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ. Καὶ τότε ποῦ εὐρίσκομεν τὸ ἀνιάρᾳ καὶ βλαβερὸν αὐτῶν;

Ἡ πάνσοφος φύσις καὶ πανσοφωτέρα ἢ Πρόνοια καὶ δημιουργὸς τοῦ παντὸς δύναμις οὐδὲν ἐπλάσεν, οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον ἔντομον ἀσκοπῶς. Ἄρα τὰ πάντα χρησιμεύουν, ὅπως καὶ ὁ ποτικὸς, ἡ μυῖα καὶ ὁ κανθαρός καὶ ἐξετάσωμεν ἐν ὀλίγοις πρὸς ποῖον σκοπὸν ἐπλάσεν ταῦτα ἡ φύσις.

Ἐὰν ρίψωμεν βλέμμα περὶ τῆς ἡμῶν, βλέπομεν τὰ πάντα ἐν θαυμασίᾳ τάξει καὶ ἀρμονίᾳ. Ὁ ἄνθρωπος καὶ ἡ σύντροφος αὐτοῦ γυνὴ ἀπαραιτήτως καὶ τελειῶς πεπλασμένοι εἰσὶ διὰ τὴν ἀνετον διαβίωσιν αὐτῶν καὶ διαιώνησιν τοῦ γένους τῶν. Παρ' αὐτοῖς ὑπάρχουν οἱ ἵπποι, οἱ βόες, ὄνοι, πρόβατα, ὄρνιθες, περιστῆραι, κύνες, γαλαί, στρουθία, χελιδόνες, νήσσοι κτλ. ἔτι δὲ σιτοπαραγωγὰ γαῖαι, ὀπωροφόρα δένδρα, φυτὰ, κῆποι, κάρποι, ἀνθη κτλ. ὅλα χρήσιμα καὶ ἀπαραίτητα διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ζωῆς του καὶ οὐδέποτε εἶπομεν, ὅτι ταῦτα ἀσκοπῶς ἐγένοντο ἢ ὅτι ἀχρηστα εἰσίν. Ἐκαστὸν τούναντίον ἔχει τὸν σκοπὸν καὶ τὸν τόπον του. Διὰ τοὺς λύκους ὁμοίως, τοὺς ὄφεις, τοὺς λέοντας, τὰς τίγρεις, τὰς ἄρκτους, τοὺς αἰετοὺς καὶ τὰ διάφορα ὄρνεα, νομίζομεν, ὅτι εἶνε βλαβερὰ, ἀσκοπα καὶ περιττὰ καὶ τὰ φονεύομεν, ἀπηνῶς καταδιώκοντες ὡς ἐπι-

σης τοὺς ποτικούς, τὰς μυῖας καὶ τὰς κανθαρίδας, χωρὶς νὰ ἐξετάσωμεν τὸ περιβάλλον τουλάχιστον ὅπου τὰ περιέχει καὶ τὰ διατρέφει.

Ἐξετάσωμεν λοιπὸν τὰ πρῶτα διὰ νὰ ἐννοήσωμεν εὐκολώτερον τὰ δευτέρα.

Ἡ φύσις ὥρισεν ἐν ἐκάστῳ διαμερίσματι τῆς γῆς καὶ τὸν κάτοικον, ὃν θὰ περιλάβῃ καὶ θρέψῃ. Οὐδαμῶς ἐξ αὐτῆς λείπει ἡ ζωὴ. Ἡ θάλασσα, οἱ ὠκεανοί, τὰ δάση, τὰ ὄρη, αἱ ἔρημοι, οἱ βυθοί, τὰ ἔνδον τῆς γῆς διαμερίσματα, αἱ κορυφαί, αἱ πεδιάδες, οἱ ἀνεμοὶ, ἡ ἀτμόσφαιρα καὶ πᾶν μέρος ἐν γένει τῆς ὑψηλῆς ἔχει καὶ τὸν σχετικὸν κυρίαρχον καὶ δεσπότην κάτοικόν του. Αἱ πόλεις καὶ τὰ χωρία τοῦ ἀνθρώπου, αἱ πεδιάδες τὰ πρόβατα, κτήνη, βόας, ἵππους κ.λ.π. ἡμερᾶ ζῶα τὰ ὄρη τοὺς λύκους, τοὺς αἰετοὺς, τὰ ὄρνεα, τοὺς ὄφεις, τὰς νάινας, κλπ. αἱ θάλασσαί τοὺς ἰχθύεις, ὀκτάποδας, ξιφίας, φαλαίνας, ὄστρακα κλπ. τὰ δὲ ἔρημα καὶ ἀποκεντρά μέρη τὰς καμήλους, τὰ ἀγριμαῖα, τὰ θηρία καὶ σαρκοφάγα ζῶα τὰ ἐντελῶς δὲ ἀπρόσιτα τοῖς ἀνθρώποις διαμερίσματα τὰ σπάνια κτήνη, τοὺς ἐλέφαντας, τοὺς ἵπποποτάμους, κροκοδείλους, οὐραγγοτάγγους, ἀγριανθρώπους, πιθήκους, φοβερὰ ἔρπετά, κλπ.

Συνεπείᾳ τῆς ἀρχῆς ταύτης ἀν διερευνήσωμεν ὅλας τὰς γωνίας καὶ τὰ ἀπόκρυφα μέρη τῆς γῆς, θὰ εὕρωμεν παντοῦ τὴν ζωὴν. Καὶ ὑπὸ τὴν γῆν, ἐπίσης ὑπάρχει ζωὴ, οἱ σκώληκες, οἱ μύρμηκες, ὄφεις, ἀσφάλακες καὶ τὰ τοιαῦτα ἐπὶ τῶν δένδρων, τὰ παράσιτα, αἱ φωλεαὶ ἀπειραριθμῶν πτηνῶν κτλ. ἐν ταῖς αἰθούσαις μας δ' αἱ μυῖαι, ὑπὸ τὰ μαγειρεία μας αἱ κανθαρίδες καὶ ὑπὸ τὸ πάτωμα αὐτὸ καὶ ἐνδοθεν τῶν στεγῶν οἱ μύες.

Τὶ ζητοῦν ἐνταῦθα τὰ ζῶα ταῦτα καὶ ποῖαν χρησιμότητα ἀποδίδει εἰς τὴν φύσιν ἢ ζωὴν των; Οἶαν ἀπάντησιν θὰ εἶδὲ τις καὶ εἰς τὰ ἄλλα ζῶα, ἅτινα ἀνωτέρω ὑπεμνήσαμεν, τοιαύτην δύναται νὰ δώσῃ καὶ εἰς ταῦτα. Ἀλλὰ ἕκαστον διαμερίσμα ἢ περιβάλλον πρέπει νὰ ἔχῃ καὶ τὸν κύριον καὶ κάτοικόν του ἢ μᾶλλον ἕκαστον μέρος τῆς γῆς τρέφει διὰ τῆς σαρκὸς του τὴν ὑψιστάμενην ζωὴν. Παντοῦ ὅπου εἰσχωρεῖ ἀτμόσφαιρα ἐγκτεται καὶ θάνατος καὶ ζωὴ. Ἐδῶ εἶνε τὸ μυστήριον. Ὅπου μικροβίον καὶ ζῶον ἀπαιτεῖται καὶ ὁ δῆμιός του.

Ὁ κροκοδείλος ἔχει ὅλα τὰ στοιχεῖα διὰ νὰ ζῆσῃ παρὰ τῷ ποταμῷ καὶ ἐντὸς αὐτοῦ. Ὁ ἵπποπόταμος ἐπίσης, δὲν δύναται νὰ ἀποδημήσῃ, καὶ ζῆσῃ ἄλλοσε.

Ὁ λέων ἔχει ἀνάγκην πετρώδους ἐκτάσεως καὶ δασώδους, διότι τὸ περιβάλλον αὐτὸ παρέχει ἀσφάλειαν, τροφήν καὶ τὰ μέσα διὰ τοιαύτην σκληρὰν ζωὴν.

Ὁ λύκος τρέφεται καὶ ζῆ εἰς τὰ πυκνὰ δασώδη καὶ ἀπρόσιτα ὄρη, παρὰ τοῖς πολιτισμένοις ὄμοις μέρεσι, ἐνθα ὑκάρχουν ἄνθρωποι, πρόβατα καὶ οἰκιακὰ ζῶα.

Ὁ ἵππος, ὁ ὄνος, ἡ ὄρνις, αἱ νήσσοι, αἱ περιστῆραι, οἱ κύνες, αἱ χελιδόνες, αἱ γαλαί, ἔχουν

ἀνάγκην τῆς ἀνθρωπίνης ἐπίσης οἰκονομίας καὶ ἐργασίας διὰ νὰ ζήσουν, διότι τὰ ἔρημα μέρη δὲν παρέχουν αὐτοῖς ἀσφάλειαν ζωῆς καὶ κατάλληλον ἂν μὴ καὶ ἔτοιμον τροφήν.

Οἱ ἰχθύες καὶ τὰ θαλάσσια ἐν γένει ζῶα ζῶσιν ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ ὕδωρ, ἀλλὰ καὶ οὗτοι κατὰ διαμερίσματα καὶ εἶδη, οὕτως ὥστε ἅπαντα τὰ πελάγη, μικραὶ θάλασσαί, ποταμοὶ καὶ ἄκται νὰ ἔχωσι τὴν σχετικὴν ζωὴν παρ' αὐτοῖς.

Οἱ ἀνεμοὶ, ὁ ἀήρ, ἡ ἀτμόσφαιρα εἶνε ἐπίσης κατοικημένα ἀπὸ ζῶα καὶ μικροβία.

Ἀλλὰ δὲν εἶνε μόνον πάντα ταῦτα, διότι ἂν ἐξετάσῃτε καὶ τοὺς κορμούς ἀκόμη τῶν δένδρων, τὰ φύλλα αὐτά, τοὺς λίθους, τοὺς καρπούς, τὰ πάντα, θὰ εὕρητε τὴν ζωὴν ἐμφωλευούσαν καὶ ἐν αὐτοῖς ἀκμάζουσαν.

Τὶ δι' ἐκ τούτου προκύπτει; ὅτι ἡ ζωὴ, ἥτοι ὁ ἄνθρωπος, τὰ ζῶα, τὰ ἔρπετά, τὰ μαλάκια, τὰ ἔντομα, τὰ ὄστρακα κτλ. ἀπαραίτητα εἶνε καὶ χρήσιμα ἐκεῖ ὅπου ζοῦν καὶ διαμένουν, δηλαδὴ ἐν τῷ διαμέσῳ των. Ἀλλὰ διατὶ εἶνε ἀπαραίτητα καὶ χρήσιμα; Ἰδοὺ τὸ μέγιστον μυστήριον τῆς φύσεως. Δηλαδὴ ἐκεῖνο, ὅπερ ἡμεῖς ἀγνοοῦμεν, ἥτοι ἐνῷ πάντα ταῦτα εἶνε χρήσιμα, φαινομενικῶς καὶ οὐσιαστικῶς καὶ τὰ παράγει ἐξ ἂν ἀγκυρῆς αὐτῆς ἡ φύσις διὰ τὴν οἰκονομίαν τοῦ ἀνθρώπου, θεωροῦσα αὐτὰ ἀπαραίτητα συνωδὶ τῷ περιβάλλοντι, ἐνῷ ζῶσιν, ἐρχόμεθα ἡμεῖς οἱ ἄπειροι καὶ ἐντελῶς ἀδαεῖς ἐτι τῶν τῆς κοσμογονίας καὶ τὰ καταστρέφομεν. Καὶ ἐνῷ ἡ φύσις πρὸς βεβαίωσιν τῆς ἀληθείας τῆς ἀνάγκης μᾶς τὰ ἀνταποδίδει διπλά καὶ δεκαπλάσια, ἀναπαράγουσα αὐτά, δὲν ἐννοοῦμεν τὸν σκοπὸν, ἀλλ' ἐπιμένομεν εἰς τὴν καταστροφὴν, διότι ἐξακολουθοῦμεν νὰ τὰ νομίζωμεν περιττὰ, βλαβερὰ καὶ ἀσκοπα. Ἀσκοπον λοιπὸν καὶ περιττὸν ἐν τῇ φύσει γίνεταί;

Καὶ τί ἐστὶ περιττὸν ἐν τῇ Φύσει; Καὶ τότε διὰ τὰ ζῶα μήπως καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ δὲν εἴμεθα περιττοί, ἀφοῦ τὰ καταδιώκομεν; Ὁ μῦς, αἱ μυῖαι, αἱ κανθαρίδες κλπ. εἶνε λοιπὸν ἅπασαι περιτταί; Ἐξετάσωμεν ἐπ' ὀλίγον.

Ὁ μῦς εἶνε γέννημα καὶ θρέμμα τῶν ὑπογείων καὶ ἀπροσίτων διαμερισμάτων, ἀποκύημα καὶ παραφύας τῆς ἀχλύος, ὑγρασίας, βρωμερᾶς ἀποσυνθέσεως τοῦ σκότους καὶ τῶν εἰς τοιαῦτα μέρη εἰσχωρούντων ἀκαθάρτων καὶ ὀμβρίων ὑδάτων, τῆς σαπρᾶς καὶ ἀποσυντιθεμένης ξυλείας καὶ πάσης φύσεως διαλυομένης φυτικῆς οὐσίας, αἵτινες πάσαι αὐταὶ ἂν δὲν μετεβάλλοντο εἰς μῦς, ἥτοι εἰς σαρκώδες νέον ὕφασμα, δηλαδὴ εἰς νέαν ζωικὴν σύνθεσιν, θὰ μετεβάλλοντο, μοριακῶς ἐτι ἀποσυντιθέμεναι, εἰς ἄλλα μικροβιολογικὰ καὶ δὴ τότε βλαβερὰ ζῶα, καθόσον γενικὸς φυσιολογικὸς κανὼν καὶ νόμος εἶνε, ἵνα τὸν θάνατον ἢ λῆξιν πάσης ζωικῆς δυνάμεως ἡ ζωῆς τὴν διαδέχεται ἕτερα τις ἀλλοίως φύσεως ζωὴ καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς.

Παρακολουθῶμεν ἤδη τὸν θάνατον, ἥτοι τὴν μεταβολὴν τῆς ζωῆς οἰοῦντοτε ζῶου ἢ φυτοῦ καὶ θὰ ἴδωμεν, ὅτι ἕτερον ζῶον ἢ

φυτὸν ἢ μᾶλλον ἕτερα πολλὰ ἄλλα ζῶα ἢ ὑποφύσεις θὰ προκύψωσιν ἀναγεννώμεναι.

Αἱ μυῖαι πόθεν προέρχονται καὶ πῶς γεννῶνται; Τί λόγον ὑπάρξεως ἔχουν καὶ τί κάμνουν;

Ἡ μυῖα ἀναφαίνεται εἰς τὴν θερμότητα ἰδίως ἐν ὥρᾳ ἀποσυνθέσεως κρεάτων, σακχαρώδων οὐσιῶν, παχυλῶν ἀναθυμιάσεων καὶ νοσογόνων μικροβίων. Τὸν χειμῶνα ἰδίως καὶ κατὰ τὸ ψυχρὸς ἐξαφανίζονται, θνήσκουν καὶ ναρκοῦνται διὰ νὰ ἀναγεννηθῶν ἐν ὥρᾳ θάλπουσιν ὅπου ἐπέρχεται ἡ διαστολὴ τῶν μορίων τῆς ἐξαφανισθείσης προσκαίρως ζωῆς. Δηλαδὴ τρέφονται ἐκ τῆς σαρκὸς τῶν ἀποσυντιθεμένων ὀξωδῶν ἰδία σωμάτων. Ἐρχόμεναι δὲ καὶ ἐπικαθήμεναι ἐπὶ τοῦ σώματος ἡμῶν ἰδία ἐπὶ τῶν ἀκαθαρσιῶν καὶ τραυμάτων. ὑπεξαιροῦσι καὶ ἐξαφανίζουσι τὰ νοσηρὰ καὶ βλαβερὰ ἔντομα τῶν ἐλκῶν κλπ.

Τινὲς διατείνονται, ὅτι αἱ μυῖαι εἶνε φορεῖς τῶν νόσων. Εἶνε τοῦτο πλάνη, διότι ἐὰν ἦτο ἀληθές, θὰ μετεδίδοντο αὐθωρῆ ὄλαι αἱ νόσοι εἰς τοὺς ἀνθρώπους. Τούναντίον ὅ,τι τρώγει ἡ μυῖα καὶ ὑπεξαιρεῖ τὸ καταστρέφει ἀποσυνθέτουσα καὶ ἐξουδετεροῦσα τὰ νοσηρὰ μικροβία.

Ἡ μυῖα πρὸς τούτοις εἶνε ζῶον πολὺ χρήσιμον. Ἐν τῇ καθαρότητι, τῇ ὑγείᾳ καὶ ἀκμῇ τῆς ζωῆς ἀπουσιάζει. Τούναντίον δὲ τὴν γεννᾶ καὶ προσελκύει ἡ δυσωδία καὶ ἡ ἀποσύνθεσις τῆς ἀοράτου μικροβιολογικῆς ζωῆς.

Ἡ κανθαρίς ζῶον καὶ αὐτὴ τοῦ σκότους καὶ τῆς ἀκαθαρσίας εἶνε ἀποκύημα τῶν ὑπολειμμάτων καὶ τοῦ μαγειρίου, καταφύγιον ζητοῦσα ἐν τῷ ἀνθρακί καὶ ταῖς ὀπαῖς τῶν ἔρμαριῶν καὶ τῶν ἐστιῶν των, ὅπου συνήθως διαμένει. Ὅπου δὲ παλαιὰ μαγειρεία, ἀνθρακαποθήκαι, σεσαθραμένα ἔρμαρια καὶ παλαιὰ ἀποθήκαι, ἐκεῖ αἱ μυριάδες κανθάρων καὶ κανθαρίδων ἀναζητοῦσι τροφήν. Ὅσω δὲ τὰς καταδιώκομεν, φονεύομεν καὶ καταστρέφομεν, ὅλον ἐν αὐταὶ πληθύνονται καὶ ἐξιστάμεθα διὰ τοῦτο.

Θέλετε νὰ τὰς ἐξαφανίσῃτε; Ἀπλούστατον, καθαρῶστε τὰ παλαιὰ ἐφθαρμένα καὶ κηλιδωμένα ἔρμαρια ὡς καὶ τὰς ἐστίας σας καὶ ἀποβάλατε τὰς ἀκαθαρσίας καὶ θὰ ἐκλείψουν ἀμέσως αἱ κανθαρίδες.

Ἰδίως αἱ ἐστίαί, παλαιὰ καπνοκατάφορτοι καπνοδόχοι, μεστὰ καπνίας κτλ. εἶνε φώλεα καὶ ἐστία τῶν κανθαρίδων.

Αἱ κανθαρίδες πολλαπλασιάζονται ἀπροσδοκῆτως καταπληκτικῶς.

Ἢδη γνωρίζοντες πῶς παράγονται τὰ ζῶα ταῦτα καὶ τί χρησιμότητα ἔχουν, ἐρχόμεθα κατ' ἀνάγκην εἰς τὸ ἀκόλουθον συμπέρασμα.

Ἀφοῦ ἅπαντα τὰ διαμερίσματα τῆς γῆς, μας κατοικοῦνται ὑπὸ ἀνθρώπων, ζῶων, ἔρπετων, ἐντόμων, ἰχθύων, μικροβίων, μαλακίων καὶ πτηνῶν, ἔπεται, ὅτι πάντα τὰ σημεῖα τῆς γῆς εἶνε κατάλληλα διὰ τὴν ζωὴν καὶ ὅτι παντοῦ, ὅπου εἰσχωρεῖ ἡ ἀτμόσφαιρα ὑπάρχει καὶ εἶδος ζωῆς. Ἐπομένως παντὸς εἶδους ἀτμόσφαιρα συνδυαζομένη μετὰ τοῦ διαμερίσματος ἐν ᾧ εἰσχωρεῖ, παράγει καὶ τὴν σχετικὴν ζωὴν μετὰ

του σχετικού ζώου ή έντόμου. Διά τούτο βλέπομεν εἰς ἕκαστον διαμέρισμα καὶ τὸν σχετικὸν κάτοικόν του. Δὲν εἶναι δ' ἐπομένως τὸ εἶδος, ὅπερ σχηματίζει τὸ περιβάλλον ἐν ᾧ ζῆ, ἀλλὰ τὸ περιβάλλον εἶνε ἐκεῖνο, ὅπερ προκαλεῖ τὸ εἶδος τῆς οὐτότητός του, ὥστε ὅσον καὶ ἂν καταστρέφωμεν αὐτήν, διηλεκτικῶς θ' ἀναγεννᾶται. Ἐπομένως οἱ μύες, μύϊαι καὶ καθαρίδες εἰσὶν ἀναγκαῖα γεννήματα, ὅσα καὶ ἀπαραίτητα τοῦ μέρους, ἐν ᾧ γεννῶνται, τρέφονται καὶ ζοῦν.

ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΚΛΑΨΤΕ ΘΝΗΤΟΙ

Μαύριε! ἢ Πλάσι γύρωθε καὶ τὴν ἀντίρα σῶρε
Στενάξει ἡ γῆ σὺθέμελα, τί ὄχλοβοῆ μεγάλη!
Κορμὴ χυμοῦνε στὴ φωνά, στὴν ἄγρια πάλη
Κι' ὁ Χάρος πασατέκοτας κάνει χαρᾶς πανη-
[γῦρε.

Μαύριε! ἢ Πλάσι γύρωθε ἀπ' ἄκρη ἕως ἄκρη
Μ' αἷμα τῆς γῆς ποιλίζονται τὰ ἄγρια λουλούδια
Καὶ μοιρολόγια ἀντιλαλοῦν ἀντὶ χαρᾶς τραγούδια,
Κλάψτε θνητοὶ τῆ σφοδρὰ μὲ πικραμένα δάκρυα.

ΧΑΡΑΛ. ΚΟΥΤΗΦΑΡΗΣ

Φ. Π.

ΡΟΔΗ ΚΑΙ ΣΚΩΛΗΞ

Κηπουρός τις διετήρει σπάνιον εἶδος ρόδης μετὰ μεγάλης προσοχῆς καὶ μερίμνης. Μετ' ἀπείρου δὲ ἀγωνίας παρηκολούθησε τὴν ἀνάπτυξίν της καὶ διὰ πολλῶν προσπαθειῶν ἐβοήθησε αὐτήν. Ἐκαστον νέον φύλλον τῆ ἀπέσσα καὶ παιδικὰς ἐπιφανήσεις χαρᾶς, νέος δὲ τις κλάδος τῆ ἐπροξένει ἀπειρον εὐτυχίαν καὶ τέλος ὅταν ἐφάνη σχηματιζόμενον τὸ πρῶτον αὐτῆς θαυμάσιον ἄνθος, ἐνθουσιασθεὶς περισσότερον, ἐδιπλασίασε τὰς φροντίδας του, αἰσθανόμενος βαθεῖαν τιὰ στοργὴν διὰ τὸ φυτὸν τούτο. Καὶ πῶς! Μὴ δὲν ἦτο τὸ ἀντικείμενον τῶσων του κόπων, φροντίδων καὶ περιποιήσεων; Μὴ δὲν ἦτο ἡ ἀνταμοιβή του δι' ἄλλα ἄντά, τὰ ὠραῖα ρόδα, ἄνθη θὰ ἦνθιζον μετὰ τῆς ἡμέρας διαχέοντα τὸ γλυκὺ τῶν ἄρωμα; Καὶ ποία εὐφροσύνη νὰ σκέπτεται, ὅτι αὐτὸς συνετέλεσεν τόσον πολὺ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἀγαπητῶν αὐτῶν ἀνθῶν!

Ταῦτα σκεπτόμενος ὁ καλὸς κηπουρὸς ἐμνηδεῖα εὐτυχῆς. Ἐφρόντιζε νὰ τὴν προφυλάτῃ περισσότερον τῶρα τοῦ αἵρου καθὼς καὶ τῆς ὑπερβολικῆς θερμότητος, κατέστη δὲ ἡ μόνη σχεδὸν καὶ ἀποκλειστικὴ φροντίς του.

Μίαν ἡμέραν ἐν τούτοις παρετήρησεν ἐν φύλλου τῆς ἀγαπητῆς ρόδης φαγομένον ἀπὸ φθοροποιῶν σκώληκα. Τὸ τοιοῦτον τὸν ἐστενοχώρησε πολὺ, ματαίως ὅμως προσεπάθησε νὰ εὕρῃ τὸ καταστρεπτικὸν έντομον. Ἐύρισκεν ἐν τούτοις καθ' ἡμέραν νέα καὶ σοβαρότερα ἴχνη τῆς παρουσίας του.

Μίαν ὠραίαν ἑαρινὴν πρωΐαν ὁ κηπουρὸς βλέπων νέον φύλλον κατεστραμμένον, τὸ χρῶμα τῆς ρόδης κιτρινώχουν, τὰ ἄνθη τῆς ἀνευ εὐωδίας ἐκλανοσεν ἐκ τοῦ πόνου καὶ ἀπεφάσισε νὰ μὴ ἐγκαταλείψῃ τὴν ρόδην, ἕως ὅτου ἀνακαλύψῃ τὸν σκώληκα. Πράγματι μετ' ὀλίγον πρασίνῃ τις κάμψη ἀνῆρχετο τὸν τρυφερὸν κορμὸν τῆς πολυτίμου ρόδης. Τὴν αὐτὴν στιγμὴν ἡ ρόδῃ ἐσκέπτετο καὶ ἔλεγε:

Πόσον ὠραῖος ὁ σκώληξ οὗτος! Εἶναι ἀληθὲς τρώγει τὰ φύλλα μου! Αἰσθάνομαι, ὅτι με καταστρέφει, ἡμέρα τῆ ἡμέρα ἐξαντλοῦμαι, μαραῖνομαι, φθίνω, πλὴν δὲν ἔχω τὴν δύναμιν νὰ τὸν ἀποδιώξω, εἶναι τόσον ὠραῖος!

Ὁ δὲ σκώληξ ἀνερχόμενος βραδέως ἐσυλλογίζετο καὶ ἔλεγε καθ' ἑαυτὸν:

Πόσον ὠραῖον τὸ στιλπνὸν καὶ πράσινον χρῶμα μου, τὸ ὁποῖον ὑπὸ τὰς ἀκτίνας τοῦ ἡλίου καθίσταται ἔτι στιλπνότερον! ὦ! ἡ ρόδῃ αὐτῇ εἶναι ἀναξία πράγματι νὰ φιλοξενῇ ἐν τοιοῦτον έντομον. οἶον ἐγώ!

Ἄλλ' ὁ κηπουρὸς ἀνορθωθείς αἰφνιδίως ἔλαβε τὸν σκώληκα διὰ τῶν τυλωδῶν αὐτοῦ δακτύλων, τὸν ἔρριψεν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους καὶ τὸν συνέτριψε ὑπὸ τὸ βαρὺ του ὑπόδημα.

Ἄχρειον ζῶον! εἶπε, κατέφαγες τὴν ρόδην μου! Ἄλλ' ἐπὶ τέλους σὲ συνέλαβα.

Καὶ ἡ ρόδῃ ἐψιθύρησε περιόλωπος:

Καλὲ κηπουρέ, διατὶ μοῦ προσέφερες τὴν πικρίαν αὐτήν; ἠθέλησας νὰ με σώσης, τὸ αἰσθάνομαι, ἀλλὰ μᾶλλον με ἐπληξες!

Ματαίως καὶ ἀνωφελῶς ὁ κηπουρὸς προσεπάθησε διὰ μυρίων φροντίδων καὶ προσπαθειῶν νὰ συγκρατήσῃ τὸ φυτὸν ἐν τῇ ζωῇ. Καὶ ὅταν ἡ ρόδῃ ἐξηράνθη πλέον, ὁ δυστυχῆς κηπουρὸς παρετήρησεν, ὅτι ὁ σκώληξ πρὸ καιροῦ εἶχε καταφάγῃ τοὺς τρυφεροὺς ἰστούς τοῦ κορμοῦ της.

«Ἐφθασα ἀργά, ἐψέλλισεν καὶ ἐκλανοσεν ἐπὶ τῶν ξηραθέντων κλάδων της, τῶν λειψάνων αὐτῶν τοῦ ἀγαπητοῦ του φυτοῦ.

Καὶ πράγματι πόσον ἀργὰ ἐνίστε ἐπέρχεται ἡ συναίσθησις καὶ ἡ λογικὴ, ὅταν πλέον φθοροποιῶν τὸ πάθος ἡ ἐγώιστῆς ἀχάριστος ἄνθρωπος ἔχει ἐπαρκῶς κατακτήσῃ τὴν ἀεξαρτησίαν ἡμῶν διὰ τῆς ἐπιβολῆς του, ὅπερ εἶναι καὶ ὁ ἠθικὸς ἡμῶν θάνατος, τὸ προοίμιον τοῦ σωματικοῦ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΑΛΒΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

Η ΚΛΕΠΤΟΜΑΝΗΣ

Ο ΙΑΤΡΟΣ Σερταὶ εἰδικῶς καταγίνεται εἰς τὴν θεραπείαν τῶν κλεπτομανῶν. Ἐσπούδασε καὶ ἐμελέτησε μετὰ πολῆς προσοχῆς τοὺς πάσχοντας ἐκ τῆς παραδόξου ταύτης παθήσεως ἡ κλεπτομανία ἐν ὅλαις αὐτῆς ταῖς ποικίλαις δὲν ἔχει τι τὸ

ἀπόκρυφον δι' αὐτὸν, ἀποκτήσαντα ἤδη μεγάλην πείραν.

Εἰς τὸ θεραπευτικὸν κατᾶστημα, ὅπερ διατηρεῖ ἐν Σαίν-Μανδέ, δέχεται ὡς οἰκοτρόφους τοὺς πάσχοντα; ὅς οἱ οἰκειοὶ τῶν ἐμπιστευομένων εἰς τὴν νοσηλείαν του, δὲν ἀποχωρίζεται ἐξ αὐτῶν, τοὺς ἐπιτηρεῖ ἀγρύπνω; καὶ προσπαθεῖ νὰ τοὺς θεραπεύσῃ ἀπὸ τοῦ ὀλεθροῦ πάθους τῶν. Εἶναι ἀγαθὸς καὶ ὑπομονητικὸς· ἐνδιαφέρεται διὰ τοὺς ἀσθενεῖς του· ἀφροισοῦται μετὰ πάθους εἰς αὐτούς· τοὺς συμβουλεύει· ἀπευθύνει εἰς αὐτοὺς πατρικὰς νοουθεσίας.

Κατέχει τὴν πίστιν καὶ θαυματουργεῖ.

Ὅτε οἱ ἀσθενεῖς διατελοῦν εἰς στάδιον βελτιώσεως, ἐξέρχεται μετ' αὐτῶν καὶ τοὺς ἀφίνει νὰ ἐκτιθενται εἰς τὴν πειρασμόν. Ἐὰν ἐνδῶσουν πάλιν, παρεμβαίνει αὐτός, ἀναλαμβάνει τὸ κλαπὲν παρὰ τοῦ ἀσθενοῦς ἀντικείμενον καὶ τὸ ἀποδίδει εἰς τὸν κύριόν του, ἐλέγχει δ' ἡπίως τὸν ἔνοχον.

Ἡδυνήθη διὰ τῆς μεθόδου του νὰ ἐπιφέρῃ ἀρκετάς θεραπείας.

Ἡ φήμη του εἶναι λίαν διαδεδομένη καὶ προσέρχονται εἰς αὐτὸν μακρόθεν οἱ ἀσθενεῖς, ἐκ διαφόρων χωρῶν.

Ἐσχάτως ἐπεσκέφθη αὐτὸν οἰκογενειάρχης τις ἔχων τὸ ἦθος περίλυπον.

— Ἰατρέ, εἶπεν ὁ ἐπισκέπτης, εἶμαι ὁ μαρκήσιος Δὲ Λίνα-Κρόξ, καὶ ἐρχομαι ἐκ Μαδρίτης, διὰ νὰ σὰς ὁμιλήσω, ἐπειδὴ ἦκουσα φημιζομένην τὴν μεγάλην σας ἱκανότητα.

— Ἡ ἱκανότης μου εἶναι πολὺ πενιχρά, ἀπήντησε διακόπτων αὐτὸν μετὰ μετριοφροσύνης ὁ ἱατρός.

— Εἰς τὸν κλάδον σας εἰσθε ἀσθεντία.

— Κάμνω ὅ,τι ἤμπορῶ.

— Ἐνώπιόν σας ἔχετε ἕνα πατέρα ἀηλιπιμένον. Ἐχω μίαν κόρην πάσχουσαν ἀπὸ τὴν τρομερὰν ἀσθενείαν, εἰς τῆς ὁποίας τὴν μελέ-

την ἀπιερώσατε τὸν βίον σας. Εἶναι ἀκατανόητον πῶς συμβαίνει τούτο, ἀφοῦ κανεὶς ἐκ τῆς οἰκογενείας μας δὲν ἐπαρουσίασε τὸ ἐλάχιστον σύμπτωμα, ζεικνῶν τάσιν πρὸς τὴν κλεπτομανίαν· πάντοτε εἶχεν ἐμπρὸς τῆς καλὰ παραδείγματα· ἔλαβε πολὺ καλὴν ἀνατροφὴν καὶ διετέλει διαρκῶς ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψίν μας. Δὲν δύναμαι νὰ ἐξηγήσω πῶς τῆς ἦλθεν αὐτὸ τὸ πάθος.

— Ἐὰ αἷτια εἶναι πολλάκις ἀνεξιχνίαστα, εἶπεν ὁ ἱατρός.

— Τὸ πράττει ἀπὸ ἀνάγκην ἀκατανίκητον· δύναμις ἀνωτέρα τῆς θελήσεώς της τὴν ἐξωθεῖ νὰ σφετερίζεται ἀντικείμενα, μὴ ἀνήκοντα εἰς αὐτήν· μετέρχεται πρὸς ἱκανοποίησιν τοῦ πῶθου τῆς ἀπερίγραπτον πονηρίαν καὶ ἐπιτηδειότητα καταπληκτικὴν· μοῦ προξενεῖ ἐκπληξίν νὰ εὐλέπω εἰς αὐτὴν τόσῃν προσποίησιν, τόσῃν τέχνην, τόσῃν τόλμην. Τίποτε δὲν ἰσχύει πρὸς διόρθωσίν της, οὔτε νοουθεσίαι, οὔτε ἐπιπληξείαι, οὔτε ἡ ἠπιότης, οὔτε ἡ ἀυστηρότης.

«Ἐδοκίμασα τὰ πάντα, ἀλλ' εἰς μάτην.

— Ἡ περίπτωση εἶναι σοβαρά, εἶπεν ὁ ἱατρός.

— Ποτὲ δὲν ἐξέρχεται μόνη, ἐξηκολούθησεν ὁ μερκήσιος· πάντοτε τὴν συνεδεύει ἡ ἀγγλὶς παιδαγωγός της, γυνὴ πολὺ σοβαρά, εἰς ἄκρον χρηστή, ἡ ὁποία τὴν ἐπιτηρεῖ. Ἡ μὲς καθησυχάζει τὰ θύματα τῶν διαπραττομένων ὑπὸ τῆς θυγατρὸς μου κλοπῶν καὶ ἀποζημιώνει αὐτούς, καταβάλλουσα τὴν τιμὴν τῶν κλεπτομένων πραγμάτων. Παρ' ὅλας ὅμως ταύτας τὰς προφυλάξεις μερικὸι ἔμποροι ἐκμεταλλεύονται τὴν περίστασιν καὶ ἐξασκοῦν ἀληθινὴν ἐκείασιν, ἀπαιτοῦντες ὑπερόγκους ἀποζημιώσεις, τὰς ὁποίας εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ καταβάλλω, διότι ἄλλως ἀπειλοῦν νὰ καταγγείλουν τὴν πράξιν.

«Τὸ πρᾶγμα δὲν ὑποφέρεται πλέον.

«Ἦθελα νὰ τὴν ὑπανδρεύσω, ἀλλ' εἶναι ἀδύνατον, ἐνὸςφ δὲν θεραπεύεται ἐκ τοῦ πάθους της.

»Μὲ συνεβούλευσαν ν' ἀποταθῶ εἰς σὰς, διότι σεῖς μόνον δύνασθε νὰ τὴν σώσετε.

— Θὰ προσπαθῆσω ὅπωςδήποτε, εἶπεν ὁ ἱατρός· εἶχα μερικὰς ἐπιτυχίας κατὰ τὸ μακρόν μου στάδιον· αὐτὸ τὸ νόσημα δὲν εἶναι πάντοτε ἀνίατον.

— Ὅστε μοῦ παρέχετε κάποιαν ἐλπίδα;

— Δὲν δύναμαι νὰ σὰς ὑποσχεθῶ τίποτε· πρέπει πρῶτον νὰ ἴδῶ τὴν ἀσθενή, νὰ τὴν ἐξετάσω.

— Θα σάς τὴν φέρω αὐριον μὲ τὴν παιδαγωγόν της· θὰ τὴν ἀφήσω εἰς τὸ κατάστημά σας μέχρι τῆς ἐντελοῦς θεραπείας της.

— Θα διατάξω λοιπὸν νὰ ἐτοιμαθοῦν τὰ δωμάτια των, εἶπεν ὁ ἰατρός.

— Ἐγὼ ἐν τῷ μεταξύ, ἐπανελάβην ὁ μαρκήσιος, θὰ ἐγκατασταθῶ εἰς Παρισίους καὶ θὰ περιμένω· θὰ ἐρχωμαι δὲ συχνάκις νὰ τὴν βλέπω.

Ὁ ἰατρός καὶ ὁ μαρκήσιος συνεφώνησαν ὡς πρὸς τὸ τίμημα τῆς θεραπείας, ὤρισθη δὲ, ὅτι ἐν περιπτώσει ἐπιτυχίας, ὁ μαρκήσιος θὰ κατέβαλλεν εἰς τὸν ἐπιστήμονα χίλια καὶ διακόσια φράγκα.

Τὴν ἐπαύριον ὁ ἀτυχῆς πατὴρ ὠδήγησεν εἰς τὸ θεραπευτήριον τὴν κόρην του, θελκτικωτάτην μελαγχρινὴν δεκαοκτῶ ἐτῶν μὲ φυσιογνωμίαν εὐφροσάτην· ἡ παιδαγωγὸς τῆς τὴν συνώδευεν.

Ἐπὶ τῇ θεᾷ τῆς πελάτιδος τοῦ ὁ ἰατρός ἠσθάνθη σφοδρὰν θλίψιν.

— Τί κρίμα, ἐσκέφθη, μία νέα τόσο ὠραία νὰ πάσχη ἀπὸ τοιαύτην ἀσθενείαν!

Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ μαρκησίου ὁ ἰατρός ἐγκατέστησε τὰς νέας αὐτοῦ τροφίμους εἰς τὰ δωμάτια του· μετὰ τούτο δὲ συνμίλησε μετὰ τῆς νεανίδος.

Ἡ κόρη ἐλάλει κάλλιστα τὴν Γαλλικὴν.

Μετὰ τὴν συνδιάλεξιν ὁ ἰατρός παρετήρησεν, ὅτι τὸ ὠρολόγιόν του εἶχε γείνη ἀφαντον.

— Κόρη μου, εἶπε πρὸς τὴν ἀσθενῆ, μοῦ ἐκλεψες τὸ ὠρολόγιόν μου.

Ἡ νεάνις τὸν ἠτένισε μὲ ἦθος ἐκπληκτον.

— Ἐγὼ; οὔτε τὸ εἶδα κἀν.

— Παρακαλῶ νὰ μοῦ τὸ δώσετε, ἐπανελάβην ὁ ἰατρός.

— Ἀπαῖσθε, εἶπεν ἡ νεάνις.

— Μόνη σεῖς ἠμποροῦσατε νὰ κάμετε αὐτὸ τὸ παιγνίδι· ἐνεργεῖτε ἀσυνειδήτως, ὑπέκρουσα εἰς τὴν νοσηρὰν τάσιν τοῦ χαρακτήρος σας.

— Δὲν τὸ ἔχω ἐγὼ, ψάξετέ με.

— Ἀπαλλάξετέ με αὐτοῦ τοῦ κόπου.

Ἡ μιλαίδη ἐκλεψε τὸ ρολόγι, εἶπεν ἡ νέα, ἀνοίγουσα τὸ σακκίδιον τῆς παιδαγωγοῦ· κυττάξετε, προσέθηκε.

Πράγματι τὸ ὠρολόγιον εὗρισκετο ἐντὸς τοῦ σακκιδίου.

— Κάμνετε πολὺ ἀσχημα νὰ μὲ κατηγορεῖτε, εἶπεν ἡ Ἀγγλίς· σεῖς τὸ ἐκρύψατε εἰς τὸ σακκουλάκι μου.

— Ναί, ἐγὼ! ἐβεβαίωσεν ἡ νεάνις, θριαμβευτικῶς· κανεὶς δὲν τὸ ἐνόησε.

— Θα εἶναι πολὺ δυσκολώτερον νὰ θεραπευθῇ ἀφ' ὅτι ἐνόμιζα, εἶπε καθ' ἑαυτὸν ὁ αἰσθητὴς.

Τὴν ἐπαύριον ἐξήλθεν εἰς περίπατον μαζί μὲ τὰς τροφίμους του. Ἡ νεαρά πελάτις τοῦ ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμίαν ν' ἀγοράσῃ μερικὰ εἶδη ἐκ τινος μυροπωλείου. Εἰσηλθὼν ἐκεῖ καὶ ἡ νεάνις ἐζήτησε μερικὰ φιαλίδια μυρωδικῶν.

Εἰς τῶν ὑπαλλήλων ἔφερε καὶ ἐξέθεσεν ἐνώπιόν της διάφορα φιαλίδια. Ὁ δόκτωρ παρετήρει προσεκτικῶς καὶ τὰς ἐλαχίστας κινήσεις τῆς ἀσθενοῦς.

Αἰφνης τὴν εἶδε κρύψασαν ταχέως ἐν φιαλίδιον εἰς τὸ θυλακίον της.

Τὴν ἔσυρε τότε κατὰ μέρος καὶ τὴν ἐπέπληξε πατρικῶς διὰ τὴν πράξιν της.

Αὕτη ἐν ἀρχῇ ἠρηνήθη. Ἄλλ' ὁ δόκτωρ ἀνέσυρε τὸ φιαλίδιον ἐκ τοῦ θυλακίου της.

— Τὸ ἔκαμα εἰς τ' ἀστέια, εἶπεν ἡ νεάνις, δειπωσὼν αἰσχυρομένῃ.

— Πληρώστε το καὶ τότε ἠμπορεῖτε νὰ τὸ πάρτε, εἶπεν ὁ ἰατρός.

— Στοιχίζει ἐξ φράγκα, παρετήρησεν ὁ ὑπάλληλος.

Ὁ ἰατρός ἐπλήρωσε τὸ ποσὸν καὶ ἐνεχείρησε τὸ φιαλίδιον εἰς τὴν νέαν.

— Ὅχι, εἶπεν αὕτη, σφόδρα τεθλιμμένη· κρατήσατέ το, τώρα δὲν τὸ θέλω πλέον.

Ὁ ἰατρός ἐπέμενε.

— Εἶναι περιττόν, ἐπανελάβην ἡ νεάνις· μίαν φορὰ πρὸ εἶναι πληρωμένον, δὲν ὑπάρχει πλέον εὐχαριστήσις.

Ὅπως ἀποφύγῃ τοὺς πειρασμοὺς ἐπὶ τινὰ χρόνον, ὁ ἰατρός ὑπεχρέωσε τὴν ἀσθενῆ του νῆ οἰκουρήσῃ διὰ μερικὰς ἡμέρας· ὅταν δὲ τὴν ἐθεώρησε φρονιμεύσασαν, τῆς ἐπέτρεψε τότε νὰ ἐξέλθῃ.

Ἡ νεάνις ἐζήτησε νὰ ἐπιτηρεθῇ τὰ μεγάλα ἐμπορικὰ καταστήματα.

Ὁ ἰατρός τὴν συνώδευεν, ἐπιτηρῶν αὐτὴν ἀγρόπνως· καθ' ὅσον τὸ διάστημα ἡ ἀσθενῆς εἰς οὐδὲν ἀτοπον ὑπέπεσεν.

Ὅταν ὅμως ἐπέστρεψαν εἰς τὸ κατάστημα, ἤνοιξε τὸ σακκίδιον της καὶ εἶπεν εἰς τὸν ἰατρόν:

— Κυττάξετε πόσα πράγματα ἐπῆρα!

Τὸ σακκίδιον ἦτο πλήρες κλοπιμαίων διαφόρων, δαντελλῶν, κοσμημάτων, ὠρολογίων, καλλιτεχνημάτων πολυτίμων, κλπ.

— Δὲν μὲ εἶδαν καθόλου, εἶπεν· εἶμαι πολὺ ἐπιτηδεῖα!

Ὁ δόκτωρ ἐξεπλάγη.

— Πρέπει νὰ τὰ δώσετε ὀπίσω ὅλα.

— Νὰ τὰ δώσω ὀπίσω! ἀνεφώνησεν ἡ νεάνις· καὶ διατὶ τάχα; δὲν τὰ δίδω καθόλου!

Ὁ ἰατρός τὴν ἐπέπληξεν αὐστηρῶς.

— Πρέπει νὰ εἰσθε φρόνιμη καὶ λογικὴ, εἶπεν αὐτῇ· δὲν ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ οἰκειοποιήται

Ο Κ. ΜΩΡΑΪΤΗΣ

Ἐπέστρεψεν ἐξ Ἀλεξανδρείας, ὅπου κληθεὶς τηλεγραφικῶς μετέβη ὁ ἔγκριτος ἰατρός καὶ χειρουργὸς Βόλου, ἡμῶν δὲ πολῦτιμος φίλος ὁ κ. Νίκος Ἰ. Μωραΐτης, ἀφ' οὗ προσέφερε τὴν ἀνεκτίμητον ἐπιστημονικὴν του ἀρωγὴν εἰς τὸν βαρέως ἀσθενήσαντα Σεβαστὸν θεῖον καὶ ἡμέτερον φίλον κ. Εὐστάθιον Χατζηνικολάου.

Καὶ ἄλλοιτε ἀπὸ τῶν στηλῶν τούτων ἐδώσαμεν μικρὰν σκιαγραφίαν τοῦ ἀκαμάτου καὶ ἐξόχου τούτου ἰατροῦ, τοῦ Αὐο Θεσσαλοῦ ἐπιστήμονος τοῦ φιλευσπλάχνου χειρουργοῦ καὶ ἐν ταῦτῳ μύστου βαθέως τῆς καθ' ὅλου ἱατρικῆς διαγνωστικῆς, ἥτις τὸν ἐξυψοῖ μέχρι τῶν κορυφαίων ἐξοχοτήτων.

Ὁ Κος Μωραΐτης μόλις εἰδοποιήθη, δι' ὁμορφῶς ὁ θεῖός του ἐν Αἰγύπτῳ ἀσθενεῖ, ἐγκαταλιπὼν πᾶσαν ἄλλην φροντίδα καὶ ἐργασίαν, ἔσπευσεν ἐκεῖ καὶ μετὰ θυσίας ἀληθοῦς, ἠδυνήθη νὰ ἀποσπᾷ ἐκ τοῦ θανάτου, τὸν ἐπικινδύνως νοσοῦντα θεῖόν του. Ἡ νόσος ἐκείνου δὲν ἦτο χειρουργικὴ, ἦτο ὅλως νευρικὴ καὶ ὅμως διὰ τῆς προσοχῆς καὶ πάλιν ἐβοήθησε καὶ κατίσχυσε τῆς νόσου. Ἐν εὐγῇ εἰς τὸν σθεναρὸν καὶ ἀμίμητον Ἀσκληπιάδην, ὅσον καὶ εἰς τὴν ἰδιαιτέραν του πατρίδα Βόλον, ἥτις πρέπει ἐν τῷ προσώπῳ αὐτοῦ νὰ σεμνύνεται.

ΠΟΛΕΜΙΚΑ ΣΟΝΕΤΤΑ

ΛΕΙΨΑΝΑ

Σὰ οἴφουνας πέρασε τοῦ ὀλέθρου ἡ μπόρα
Καὶ μὲ τὰ μαῦρά της ποῦ ἀνοίξε φτερά
Γιὰ αἰῶνια ἐξέπλωσε παντοῦ τὴ σφοδρὰ
Στὴ ματοβαμένη τοῦ πολέμου χώρα.

*

Λείψανα σὰ φάσματα ἄλλα ἀργοπλένε
Στὸ πύρινο τώρα πέλαιο τοῦ πολέμου
Κι' ἀνάγη οαλεῦοιν' στὸ φῶσμα τ' ἀνέμου
Τὴ μαύρη τους σφοδρὰ οἱ θνητοὶ κλαῖνε.

*

Καὶ κ' εἰς ὅσον ἐπέσαν οἱ ἄμοιροι νεκροὶ
Στὸ κάθε ἔργο καὶ κατὰξερὸ ρουμάνι
Γιὰ μὰ ὅλοι ἰδέα, μεγάλοι καὶ μικροί.

*

Νεῖο μὲ χρόνια θὲ νὰ φουρῶσῃ χόρτο πάλι
Κι' οἱ διαβάτες ποῦ θὰ διαβαίνουνε οἱ πλάνοι
Θὰ συντυχαίνουν λείψανα ἀπ' τὴν τωρινὴ τὴν
[παραζάλη.

ΧΑΡΑΛ. ΚΟΥΤΗΦΑΡΗΣ

πράγματα, τὰ ὁποῖα δὲν τοῦ ἀνήκουν· ἀντιβαίνετε εἰς τὰ στοιχειωδέστερα παραγγέλματα τῆς ἠθικῆς· προξενεῖτε μεγάλην ζημίαν εἰς τὸ κύριόν των· ὑπόκεισθε εἰς ποινικὴν καταδίκην· δὲν ἀγνοεῖτε, ὅτι ἡ κλοπὴ τιμωρεῖται ὑπὸ τῶν νόμων· θὰ σὰς φυλακίσουν μαζί μὲ τοὺς φονεῖς καὶ τοὺς κλέπτας· θὰ ἐμφανισθῆτε ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, τὸ ὅποιον θὰ σὰς ἐπιβάλλῃ ποινὴν ἀτιμωτικὴν, ποινὴν φυλακίσεως. Θ' ἀτιμασθῆτε καὶ σεῖς καὶ ἡ οἰκογένειά σας.

— Ἄφου δὲν μὲ εἶδαν, δὲν θὰ μὲ πιάσουν, ἀπήντησεν ἡ νεάνις.

— Δὲν σὰς συνέλαβαν αὐτὴν τὴν φορὰν, ἀλλὰ ἠμπορεῖ νὰ μὴ εἰσθε τόσο τυχερὴ ἄλλοτε...

— Ἔστω· θὰ πληρώσῃ ὁ πατὴρ μου.

Ὁ ἰατρός ἐκράτησεν ἐν νέου ἐπὶ ἡμέρας τὴν νεάνιδα ὑπὸ περιορισμόν. Τὴν ἐνοθεῖται συνεχῶς, προσπαθὼν νὰ τὴν κάμῃ νὰ ἐννοήσῃ, ὅτι τὸ ἐλεεινὸν πάθος τῆς ἠδύνατο νὰ ἔχη δι' αὐτὴν ὀλεθρίας συνεπειάς.

Ἐκεῖνη δὲ τὸν ἠκροᾶτο σιωπῶσα.

Τὴν ἠνάγκασε νὰ τοῦ ὑποσχέθῃ, ὅτι δὲν θὰ ἐπαναλάβῃ τὴν πράξιν της καὶ ἐξηκολούθει νὰ τὴν κρατῇ εἰς περιορισμόν.

Ἐν ἀπόγευμα ὑπεχρέωθη νὰ λείψῃ· ἐνεπιστεῖθη τὴν ἀσθενῆ του εἰς τὴν παιδαγωγὸν καὶ τῆς συνέστησε νὰ τὴν ἐπιτηρῇ προσεκτικῶς. Ὅτε δὲ τὴν ἐσπέραν ὁ ἰατρός ἐπανήλθεν, ἐξεπλάγη μαθὼν, ὅτι ἡ νεάνις εἶχεν ἐξέλθει μαζί μὲ τὴν παιδαγωγὸν παρὰ τὴν ἀπαγόρευσίν του.

Εἰσελθὼν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ παρετήρησεν, ὅτι ὅλα τὰ ἐπιπλα ἐκεῖ ἦσαν ἀνάστατα, διάφορα δὲ ἀντικείμενα πολῦτιμα εἶχον ἐξαφανισθῆ. Τὸ γραφεῖον τοῦ εἶχε διαρραγῆ καὶ τὸ φυλαττόμενον ἐντὸς αὐτοῦ χρηματικὸν ποσὸν ἐκ τριάκοντα χιλιάδων φράγκων περίπου εἶχεν ἐξαφανισθῆ.

Ὁ ἰατρός ἔδραμε πρὸς τὸν μαρκήσιον Δὲ Λίνα-Κρόζ· ἀλλ' εἰς τὴν οἰκίαν, τῆς ὁποίας τοῦ εἶχε δώσει τὴν διεύθυνσιν, τὸ ὄνομα τοῦ μαρκησίου ἦτο ἐντελῶς ἀγνωστον.

Ὁ μαρκήσιος, ἡ κόρη του καὶ ἡ παιδαγωγὸς ἀπετέλουν τριάδα ἐπιτηδεῶν ἀπατεῶνων.

Ἐπανελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ὁ ἰατρός, εὗρε τὴν ἐξῆς ἐπιστολὴν:

«Φίλτατε ἰατρέ,

» Ἀποσύρω τὴν θυγατέρα μου ἀπὸ τὸ κατάστημά σας· δὲν θὰ δυσαρεστηθῆτε, διότι δὲν σὰς καταβάλλω τὰ συμφωνηθέντα χίλια διακόσια φράγκα, ἀφου δὲν ἐθεραπεύθη».

(Ἐκ τοῦ γαλλικοῦ)

Η σύγχρονος μεγάλη και προοδευτική πολεμική ανθρωποκτονία!

Η ΑΠΕΛΠΙΣΙΑ ΜΟΥ

Παλιά μου όνειρατα ξεφυλλισμένα
 από το φύσημα άγριου βορριά
 πετάχτε φύγετε πλέον από μένα
 τη λύπη αφίνοντάς μεσ' τη καρδιά
 Ένός ανέκφραστου πόθου χαμένου
 παλμού μεγάλου δυστυχισμένου
 Κί' όταν θά φύγετε απ' το σκοτάδι
 της άχαρης μου μαύρης ζωής
 Αποκρεμώστε τ' έρμο ρημάδι
 ύπαρξίς τέτοιας κουραστικής
 Κ' έτσι θά παίξω ή τυραννία
 όταν στο μνήμα

θ' αύρη ήσυχία!!..

Ζάκυνθος;

ΑΓΓΕΛΟΣ ΣΑΛΟΥΤΣΗΣ

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ ΣΤΗ ΖΩΗ ΜΟΥ

Βασανισμένη μου ζωή
 ως πότε θά υποφέρω
 βάσανα πολλά

Και τὸ σταυρὸ στὸν ὄμο μου
 ως πότε θὲ νὰ φέρω
 άπονα και σκληρά ; ;

Ζάκυνθος;

ΑΓΓΕΛΟΣ ΣΑΛΟΥΤΣΗΣ

Φιλοσοφία ενός πένητος.

— 'Η κοινωνία περισσότεραν προσοχήν και απέχθειαν δίδει εις τὰς κηλίδας τῶν ένδυμάτων μου ἢ εις ἐκείνας τοῦ προσώπου τῶν πλουσίων.

*

Τί διαφορὰ γυναικὸς ἀπὸ κοτελέταν ; ἠρώτα τις μισογύνην.

Και οὗτος ἀπήντησεν :

— Οὐδεμία, διότι ὅσον περισσότερο κτυπᾶς ἀμφοτέρως, τόσοσιν νοστιμώτεραι γίνονται.

*

Κάποιος παρήγγειλεν εις τὸν ὑπηρέτην του νὰ ὑπάγῃ νὰ ἴδῃ εις τὸ ἡλιακὸν ὥρολόγιον ποία ὥρα εἶναι ἀκριβῶς. Ὁ δὲ ἀπήντησεν :

— Μά, αὐθέντη, εἶναι σκοτεινά, πῶς νὰ ἴδῃ ;

— Τί σημαίνει ; πάρε μαζί σου ἓνα κερδί.

—

Μεταξὺ δύο κοφῶν :

— Μὴ φωνάζεις, καυμένη πολύ, διότι, ξέρεις, εἰμπορεῖ νὰ με ἀποκουφάνεις έντελῶς.

Ὁ δὲ παρακούσας φυσικῶς ὡς κωφός, τῷ ἀπαντᾷ :

— Κατάλαβα, θέλεις νὰ φωνάξω διὰ νὰ με καταλαβαίνης.

—

ΣΚΕΨΕΙΣ

Ὁ κρίνων κριθήσεται, ὁ εὐεργετῶν εὐεργετηθήσεται και ὁ ἐλεῶν ἐλεηθήσεται.

*

Ὁ μὴ διενεργῶν ὅσα ἐπιστημονικῶς ἐδιδάχθη, ὁμοιάζει πρὸς ἐκείνον, ὅστις ὀργώνει και δὲν σπείρει.

*

— Τί καλεῖτερον τῆς ἀγαθοεργίας;

— Ἡ ἀνταπόδοσις αὐτῆς.

*

Ὁ πεινῶν και δειψῶν οὐδέποτε κορέννεται, διότι ἐσυνεῖθισεν εις τοῦτο.

*

Και τὰ διανγέστερα νερά τῆς λίμνης, ἀν ἀνακατώσωμεν, θὰ θολώσωσιν ἀπὸ τὴν λάσπην, ἥτις καλύπτει τὸν βυθὸν τῆς. Δὲν δύναται τὸ ἴδιον νὰ λεχθῆ και περὶ τῆς ἀνθρωπίνης διανοίας ;

*

Οἱ τυφλοὶ πρέπει νὰ ἔχουν τὰ ὠραιότερα ἰδεώδη, διότι ζοῦν και βλέπουν με τὴν φαντασίαν των μόνον.

Ὁμιλος παιδῶν διεσκέδαζε ἀναπαριστάνων τὸν Εὐρωπαϊκὸν πόλεμον. Ἦτο δὲ διηρημένος εις δύο στρατόπεδα, εις τὸ ἓνα ἦσαν οἱ σύμμαχοι, εις τὸ ἄλλο οἱ Γερμανοαυστριακοί.

Εἰς συμμαθητῆς περνᾷ, ἐκείνοι δὲ τὸν καλοῦσι. «— Θὰ παίξῃς μαζί μας. Τί θέλεις νὰ ἦσαι, Γάλλος ἢ Γερμανός ; — Μὰ δὲν θέλω νὰ παίξω. Οἱ ἄλλοι ἐπιμένουν. — Ὅχι, ὄχι, θὰ ἀρκεσθῶ νὰ σᾶς παρατηρῶ. Θέλω νὰ μείνω οὐδέτερον. — Ἄ ! θέλεις νὰ παίξῃς τὸν οὐδέτερον. Ἄν, καλά, λοιπὸν στάσου». Καὶ οἱ δύο πολέμοι ἐπιπίπτουσιν κατὰ τοῦ ἀτίθασσου σκόπτου, ὁ ὁποῖος ὡς ἀνταμοιβὴν τῆς οὐδέτερότητός του, ἐδέχθη μίαν βαρεῖαν πληγὴν εις τὴν κεφαλὴν.

Ὁ νοῶν νοήτω.

— Ποία ἡ διαφορὰ μεταξὺ νεκροῦ και ζῶντος;

— Ὅτι ὁ μὲν ζῶν διαρκῶς καταναλίσκει, ὁ δὲ νεκρὸς ἐφ' ἅπαξ καταναλίσκεται.

—

Ἡρώτα τις ἓνα παράξενον :

— Ἐὰν εἶχες πολλὰ χρῆμάτα, τί θὰ ἔκαμνες;

— Ὅ,τι οἱ πλούσιοι δὲν κάμνουν.

— Καὶ δι' αὐτὸ δὲν θὰ πλουτήσῃς ποτέ.

ἈΛΗΘΕΙΑΙ

Καλλίστη πασῶν τῶν ἐμφύτων εις τὸν ἀνθρώπον ἠθικῶν διαθέσεων ἐστὶν ἡ φιλοπατρία.

*

Οἱ ἀμαθεῖς μισοῦν τὴν ἀνάγνωσιν, ὅπως και τοὺς πολυμαθεῖς.

*

Τὸ πνεῦμα δὲν εὐρίσκειται πάντοτε εις τὸν αὐτὸν χρόνον και τόπον, ἀλλ' ὅπου τοῦ ἀρέσει. Διὰ τοῦτο εἶναι και πολὺ ἰδιότροπον.

*

Τὸ πνεῦμα εἶναι νέον εις τὸ γῆρας και ἠλικιωμένον εις τὴν νεότητα, δηλ. παράγει πλεῖον εις τὸ γῆρας.

*

Ἡ φύσις τῶν ἀνθρώπων εἶναι τοιαύτη, ὥστε ἡ ἀλήθεια τοὺς πληγώνει και τὸ ψεῦδος τοὺς τρέφει.

*

Ἡ κολακεία εἶναι ἐχθρὸς, καθόσον τοῦ κολακῶς αἱ θωπέαι εἰσὶ θλιβεραί.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Α. Β. Μυτιλήνη. Συνδρομαί ελήφθησαν. Εύχαριστούμεν. — Κ. Μ. Πέρον. Ελήφθησαν. Εύχαριστούμεν. — Α. Α. Αλεξάνδρειαν. Επιστολή μετά περιγεγραμμένων και επίταξη ελήφθησαν. Εύχαριστούμεν. Γράφομεν εκτενώς. — Α. Κ. Καρδίτσαν. Σας απαντήσαμεν. Ανυμνόμενοι νεώτερον σας. — Α. Α. Λάοισαν. Συνδρομαί ελήφθησαν. Εύχαριστούμεν. Απηντήσαμεν σχετικώς. — Α. Π. Τρίκαλα. Συνδρομαί ελήφθησαν. Εύχαριστούμεν. Γράφομεν. — Δ. Π. Γαλάσιον. Δελτίον ελήφθη. Εύχαριστούμεν δια γνωστοποίησιν. — Χ. Γ. Μυτιλήνη. Επιστολή και επίταξη ελήφθησαν. Εύχαριστούμεν. Παραγγελία σας εκτελείται. — Α. Κ. Πάτουσ. Προσκόπιον σας εκτελείται και προσήκως στέλλεται. — Μ. Δ. Σόρον. Ελήφθησαν. Εύχαριστούμεν. Γράφομεν. — Κ. Μ. Όδησσόν. Συνδρομή σας ελήφθη. Εύχαριστούμεν. — Μ. Δ. Καλάμας. Ελήφθησαν. Εύχαριστούμεν. — Α. Μ. Θεσσαλονίκη. Συνδρομή σας ελήφθη. Απόδειξις και Φυσιογνωμική στέλλονται προσήκως.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Μεσσήλις τις εύπρεπιστάτη Κυρία ζητεί θέσιν Οικονόμου ή Dame de Compagnie. Επίσης θέχεται θέσιν και εν Σχολείω ή Νοσοκομείω.

Ζητείται παίς 12 — 15 ετών δια γραφείον και έξω-τερικάς εργασίας.

Όμοιος ζητείται νέος γνωρίζων την ζιγχογραφίαν ή έχων αρκετάς αρχικάς γνώσεις αυτής προς εκμάθησιν ή εργασίαν επ' αυτής.

Ζητείται κερχλαούχος δυνάμενος να διαθέση 10 και 20 χιλ. δραχ. εις συμμετοχήν εταιρικής επιχειρήσεως εγγυομένης τριπλασιασμών του κεφαλαίου εντός διατίας.

ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ «ΦΥΣΕΩΣ»

Επειδή πολλοί νέοι συνδρομηταί μας επανηλημμένως μās εξέφρασαν την επιθυμίαν των να υποβιβάσωμεν τās τιμάς των παρελθόντων τόμων της «Φύσεως» έστω και δι' απλουστέρου χρυσοδέματος, όπως προμηθενώσαι τοιούτους, γνωστοποιούμεν, ότι παρέχομεν τοιούτους εφεξής εις τās εξής τιμάς :

Χρυσοδέτους προς Δρ. — 7.

Χαρτοδέτους προς Δρ. — 5,50.

Η ΤΥΧΗ ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

Αποκάλυψις του μέλλοντος επισημονικώς αυτοπροσώπως ή και δια της φωτογραφίας. Πάσα αίτησις οδός Μαυρομιχάλη αριθ. 45 προς την Διεύθυνσιν της «Φύσεως» μετά Δρ. 5, χειρογράφου σημειώσεως επαγγέλματος, γεννήσεως, συζεύξεως ή ου.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΜΑΣ

Δηλούμεν ότι ένεκα περιστάσεως Ισοδυναμούσης προς ανωτέραν βίαν δεν ήδυνήθημεν να εκδώσωμεν τὰ τεύχη του παρελθόντος Σεπτεμβρίου καθόσον δεν ελειτούργησε το φωτοζυγογραφείον μας και ότι εκ τής ετησίας συνδρομής θέλομεν εκπέση το 1)12 αυτής.

Το δε παρόν τεύχος αριθμούμενον 9-12 είναι συνέχεια του Αυγούστου.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Από της Σεπτεμβρίου παρελθόντος τα γραφεία της «Φύσεως» μεταφέρθησαν επί της Οδοῦ Μαυρομιχάλη, αριθ. 45.

ΠΑΝΟΡΑΜΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εν τοῖς ήμετέροις γραφείοις εύρίσκονται όλίγα έτι σώματα του «Πανοράματος» χρυσοδέτου, εν ώ περιέχονται καλλιτεχνικά εικόνες των Βασιλέων και Πριγκίπων, ύπουργών και επισήμων ανδρών της Ελλάδος, ως και πλείστων πόλεων και ώρειών τοπίων προς 10 φρ έκαστον.

ΑΙ „ΜΟΥΣΑΙ“

ΕΙΣ ΤΟ 23ΟΝ ΑΥΤΗΣ ΕΤΟΣ

Το υπό του ρέκτον και φιλογραμμάτου κ. Ζώη εκδιδόμενον από 23ίας κάλλιστον περιοδικόν σύγγραμμα αι «Μούσαι» εν Ζακύνθω εισήλθεν εσχάτως εις το 23 από τής εκδόσεώς του έτος και τυγχάνει άριστον υπό πολλὰς έπιφύεις, άλλ' ιδίως δια την δημοσίευσιν εν αυτώ σοβαρών και ενδιαφερόντων θεμάτων. Εν αυταῖς υπάρχουν και αι «αναγραφαί» των εκδόσεων του αξιολόγου Διευθυντού, δι από καρδίας συγχαυρόμεθα και ευχόμεθα αυτώ να φθάση δια τής αυτής φιγολογικής του επιμελείας και δράσεως και εις την χρυσήν των «Μουσών» έκδοσιν.

ΙΣΤΟΡΙΑ

ΤΟΥ ΣΥΜΜΑΧΙΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ
ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

Δύο τόμοι μεγάλοι μετά πλείστων εικόνων
Τιμάται χρυσοδέτους 12 δραχ. 8
ή απλουσ
Συμπεριλαμβανομένων των ταχ. τελών.

Παρακαλούνται οι καθυστεροῦντες συνδρομαί της «Φύσεως» όπως, εύαρεστούμενοι, αποστείλωσιν ήμῖν ταύτας, καθόσον προτιθέμενοι να τακτοποιήσωμεν τους λογαριασμούς μας, θάεπιδιώξωμεν παντι σθένει την είσπραξιν αυτών.

ΚΟΝΙΑΚ, ΓΑΥΠΡΤΑ & ΟΥΖΟΝ
Πρώτης ποιότητος

ΜΕΓΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

ΜΕΛΗΣΣ - ΙΑΛΒΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

ΕΝ ΒΟΛΩ

Ν. Γ. ΜΠΑΡΜΠΕΡΗ

Κείται παρά την παραλίαν εις περιβλεπτον θέσιν, με καθαρά, πολλά εύάερα και καλώς επιπλωμένα δωμάτια. Περιποίησις και ύπηρεσία προθυμοτάτη. Το ξενοδοχείον τουτό φημιζεται δια την εν γένει καλλίστην τάξιν και ήσυχίαν.

ΟΔΟΝΤΟΓΙΑΤΡΕΙΟΝ

ΧΡΗΣΤΟΥ ΣΤΕΡΓΙΟΠΟΥΛΟΥ

Πλατεία Δημοσχείου, εν Πύργω

Κατασκευή χρυσών δόντων και γεφυρωτών δλοχρύσων οδοντοστοιχιών, τοποθέτησις δε βιδωτών δλοχρύσων δόντων στηριζομένων επί των ριζών δια νέου τελειοτάτου μηχανήματος.

Θεραπεύει τελείως τους πάσχοντας εκ των ούλων και στερεοποιεί τους ελαφρώς κινούμενους δόντας, εφαρμόζων τούτους με πλήρη επιτυχίαν.

ΜΕΓΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

ΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟΝ

ΜΗΝΗΜΑΤΑΚΙΑ. - ΠΕΡΑΗ - ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ

Διευθυντής : Π. Μέξας.

Κείται εις περιβλεπτον θέσιν. Μέγα καινούργες Ξενοδοχείον με πάσαν ευμέριαν ύπηρεσίαν τελείον και περιποίησιν έκτακτον.

ΝΕΟΝ ΟΔΟΝΤΟΓΙΑΤΡΕΙΟΝ

ΚΡΑΣΑ & ΣΥΝΕΤΟΥ

21 ΟΔΟΣ ΒΟΥΛΗΣ 21

Το μόνον οδοντογίατρείον εν Ελλάδι εφαρμόζον όλας τās νεωτάτας μεθόδους τής επιστήμης εν τε τῷ θεραπευτικῷ και τῷ τεχνητῷ. Ορίζονται ώραι τοῖς κ. κ. πελάταις προς αποφυγήν τής πολυώρου παραμονής εν τοῖς ιατρείοις.

Τελειοτάτη Οφθαλμολογική Κλινική

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ — Οδός Πειραιώς — 20
ΣΠΗΛΙΟΣ ΙΩ. ΧΑΡΑΜΗΣ

ΕΙΔΙΚΟΣ ΟΦΘΑΛΜΟΛΟΓΟΣ ΙΑΤΡΟΣ

Τέως Υφηγητής του Πανεπιστημίου

Μέλος της Γαλλικής Οφθαλμολογικής Έταιρείας εν τη Οφθαλμολογική Σχολή των Παρισίων σπουδάσας

CLINIQUE OPHTHALMOLOGIQUE

Docteur SPILIOS CHARAMIS. oculiste de l'ecole ophthalmologique de Paris, ex-professeur agrégé d'ophtalmologie à la Faculté de Médecine. Memdre de la Société Française d'ophtalmologie Directeur de l'Hospice et de la Clinique Ophtalmologique de l'Hôpital. «Zannion».

Αριθμός τηλεφώνου 654. — ΑΘΗΝΕΣ

Κ. ΛΑΖΑΡΑΚΗΣ

ΕΜΠΟΡΟΣ ΕΤΟΙΜΩΝ ΕΝΔΥΜΑΤΩΝ

Κάτωθεν Ξενοδοχείου «Κοντινέντλ»

Εν Πειραιεί

Μεγάλη συλλογή ενδυμάτων πάσης ποιότητος εις τιμάς συγκαταβατικὰς. Προσαρμογή μέτρων τελεία. Δοκιμάσατε.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ Π. ΚΑΒΒΙΡΗΣ

ΩΡΟΛΟΓΟΠΟΙΟΣ

ΟΔΟΣ ΑΠΑΘΝΑΡΙΑ — ΧΙΟΣ

Πωλούνται και επισκευάζονται ώρολόγια όλων των ειδών και εργοστασίων με πάσαν εγγύησιν ασφαλείας και εργασίας εις τιμάς άσυναγωνίστους. Όμοίως πωλούνται στήλαι και λοχνιαί παντός είδους.

ΜΕΓΑ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ
ΤΟ „ΑΪ-ΛΑΪΦ“

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΖΑΒΟΡΙΤΟΥ

Εν τῇ πλατεία του Συντάγματος

Εν Αθήναις

Το πρώτιστον εν Ανατολή λόγω ποιότητος, θέσεως, καλαισθησίας, μεγαλείου, εύπρεπείας κτλ. Συχνάζεται από την καλλιτέραν τάξιν. Υλικά πρώτης ποιότητος. Εργοστάσιον ειδικόν σοκολάτας. Παραγγελία γάμων και εορτών. Γλυκίσματα, φοντάν, κομφέτα και παντός είδους σακχαροπλαστικής εις την έντέλειαν.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΑΓΓΛΙΑΣ

ΩΡΑΙΑΣ ΒΕΝΕΤΙΑΣ

ΕΝ ΚΕΡΚΥΡΑΙ

Είνε το μόνον αξιοπρεπές και τέλειον εν αξιοθέατο λαμπρῷ τοποθεσίᾳ, με λουτήρας, ηλεκτρισμόν, φωτισμόν, πολυτελείς αίθουσας, λαμπρόν έστιατόριον κτλ. Κατάλληλον δι' οικογενείας και παραθερισμόν.

ΒΑΣΙΛΙΚΩΝ ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΩΝ Ο * ΗΛΙΟΣ *
ΗΛΙΑ ΣΑΚΕΛΑΡΟΠΟΥΛΟΥ
 Έν Πάτραις

Καλλιτεχνικόν Φωτογραφείον δι' όλα τὰ εἶδη
 καὶ μεγέθη καὶ εἰς τιμὰς πολὺ συγκραταβατικάς.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ
Ν. ΣΚΙΑΔΑ

46 — Ὁδὸς Σταδίου 46 — Ἀθῆναι

Κατασκευάζονται παντὸς εἶδους ὑποδημάτων ἀν-
 δρικών καὶ γυναικείων εἰς τὴν ἐντέλειαν. Ἔργασίαι
 καὶ τελειότης ἔκτακτος. Κομψότης ἀπαράμιλλος.

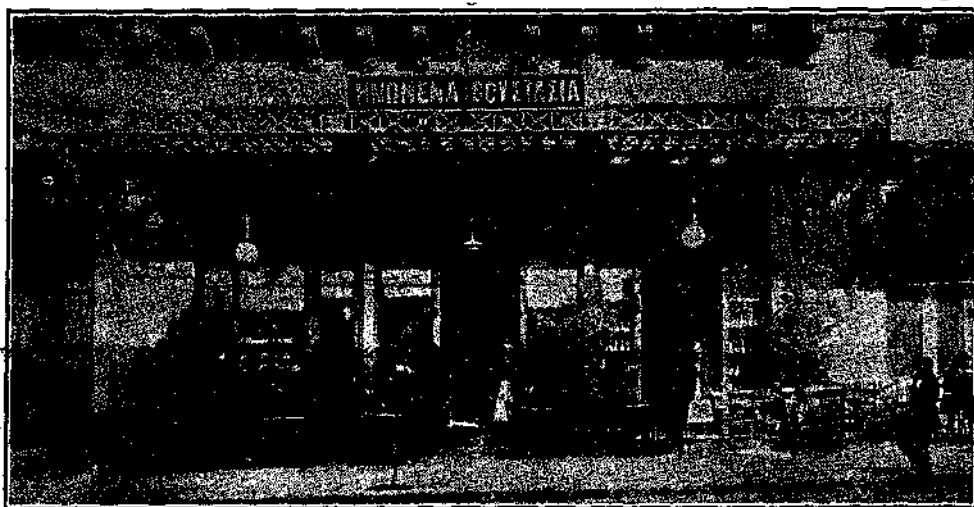
Π. Ν. ΔΙΒΑΡΗΣ
 ΕΛΛΗΝ ΙΑΤΡΟΣ
 68. Rue Ordener 68. Paris

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΖΗΣΗΣ
 "Εμπορος οἴνων, ποτῶν, ἐδωδύμων."
 Έν Ὀδησσῷ, Πλατ. Αἰκατερίνης.

Κατάστημα τέλειον ὑπ' ὅλας τὰς ἐπόψεις. Παρακα-
 ταθήκη τῶν καλλιτέρων εὐρωπ. οἴνων, ἑλλήν. κονιακ
 ὡς καὶ διύλισμένων ελαίων. Τὸ κατάστημα πωλεῖ ἤδη
 καὶ ποικίλα ἐδωδύμα καὶ διάφορα εἶδη ζαχαροπλαστι-
 κῆς. Ἀκρίβεια, καθαριότης καὶ τάξις ἀγγλική. Τιμαὶ
 συγκραταβατικά. Διατηρεῖ τὴν ἐκλεκτοτέραν τάξιν.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΣ
ΑΝΔΡΕΟΥ ΒΟΥΤΣΙΝΑ
 ΕΝ ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΩΙ

Εἶναι τὸ καλλίτερον τῆς πόλεως παρὰ τῇ πλατείᾳ.
 Καθαριότης. Τάξις καὶ περιποιήσις μοναδική. Καταλ-
 ηλότατον δι' οἰκογενείας. Συνιστᾶται εἰς πάντας.

ΜΕΓΑ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ ΗΝΩΜΕΝΑ ΒΟΥΣΤΑΣΙΑ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Γ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΗΣ

ΑΘΗΝΑΙ — Δεωφόρος Πάνεπιστημίου, 48 — ΑΘΗΝΑΙ

Ἡ ἐξαιρετικὴ ποιότης τῶν ὑλικῶν τοῦ καταστήματος καὶ ἡ μοναδικὴ καθαριό-
 της καὶ τέχνη κατέστησαν τὰ « Ἠνωμένα Βουστᾶσια » τὸ πρῶτον καὶ ἀριστοκρατικώ-
 τερον τῶν Ἀθηναϊκῶν ζαχαροπλαστείων.

Εἰδικότης εἰς τὰς παραγγέλιας διὰ γάμου, ἐσπερίδας κτλ. Τηλέφωνον ἀριθ. 597.

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ
"Ο ΚΟΡΑΗΣ,"
ΙΩΑΝ. ΜΗΛΙΑΔΟΥ—ΧΙΟΣ

Κεῖται ἐπὶ τῆς παραλίας εἰς περιβλεπτόν θέ-
 σιν. Εἶνε τὸ καλλίτερον καὶ μεγαλιέτερον ἑλῶν
 μὲ δωμάτια καθαρὰ καὶ ὑψηροσίαν πρόδνμον.
 Ἦονχία, τάξις καὶ οἰκογενειακὴ περιποίησις.

ΤΥΡΟΙ & ΒΟΥΤΥΡΑ
ΔΗΜΗΤΡ. ΚΩΤΙΚΑ
 ΟΔΟΣ ΕΥΡΥΠΠΙΔΟΥ 22 — ΑΘΗΝΑΙ

Εἶναι τὸ μεγαλιέτερον, καλλίτερον καὶ καθαρότερον
 τοῦ εἶδους του. Βούτυρα γάλακτος ἠγγυημένα. Παρακα-
 ταθήκη μεγάλῃ τιμῶν ἑλῶν τῶν εἰδῶν Τυροκομεία ἰδιό-
 κτητα. ΒΡΑΒΕΙΑ εἰς ὅλας τὰς Ἐκθέσεις.